

THƯƠNG ĐĂNG DƯỢC PHÒNG
G. RENOUX

NHỨT HẠNG BÀO-TỄ-SU

Ở ngang nhà hát Tây. — Saigon

Tiệm cũ của ông HOLBÉ và RENOUX

- Y-khoa dược liệu đủ thứ
- Vật liệu để bào chế thuốc
- Vật liệu để dùng chụp hình
- Đồ tiện dụng cho người Langsa và người ngoại-quốc
- Đồ tiện dụng cho nhà bào chế thuốc
- Đồ tiện dụng về máy chụp hình
- Kiền và giấy để chụp hình
- Đồ để dùng bó rịt
- Dầu thơm thượng hạng đủ thứ
- Dầu mông (Bạc-hà) thượng hạng

Thuốc nước hiệu R. để dùng mà bỏ nha-phiên của ông Holbé chế ra.
Nhu vậy nào có mua thuốc của Thương-dăng Dược-phòng G. Renoux thì phải nài cho có cái nhãn hiệu Xích-long (con rồng đỏ).

P.S.—Nếu vậy nào có gởi thư xin, thì nhà Thương-dăng Dược-phòng G. Renoux sẽ gởi cho không một cuốn Dược-tánh-học-biên có chỉ rõ cách dùng các thứ thuốc.

Saigon, Imp. Commerciale, C. ARDIN ET FILS.

Le Gérant: NGUYỄN-CHÁNH-SÁY.

Virage Hooy.

ky. chánh - Tab

NÔNG-CÔ MIN-ĐAM

Causeries sur l'Agriculture et le Commerce

農 賈 茗 談

ĐỊNH GIÁ BÁN TRONG CỎI ĐỒNG-ĐƯƠNG Một năm..... 5 00 Sáu tháng..... 3 00 Mỗi số..... 0 15 Les abonnements sont payables d'avance		Mỗi tuần đăng báo ngày thứ năm NĂM THỨ 16 12 Juillet 1917 Chính chủ bài: NGUYỄN-CHÁNH-SÁY		Số 24 Ngày 24 tháng năm năm Đinh-Tỵ Chủ soạn: F. CANAVAGGIO Chủ sự: TRẦN-KY-SƠN		PUBLICITÉ ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES La ligne de 10065 de large... 10 50 Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre suivant les caractères employés. Pour les annonces commerciales au détail à forfait. BAO ĐÀO Những lời rao báo và việc thương mại, xin gởi thư, hoặc đến tại Hồn-quán má thưng y nhĩ.
ABONNEMENTS Franco et Colonies Europe..... 200 00 Les autres..... 12 00						
Direction, Rédaction et Administration: 48, rue Hamelin - SAIGON.						

MỤC LỤC

- 1° Thiệt nghiệp yêu luận.
- 2° Nông-cô thiệt luận.
- 3° Sửa chế sái.
- 4° An-châu chiến tranh.
- 5° Thế giới tân văn.
- 6° Đông-dương thời sự.
- 7° Hội Tư-chợ phương Viễn-dông.
- 8° An hộ khải di dương xa.
- 9° Đại-pháp lễ nghi.
- 10° Ai tin.
- 11° Anh-hùng hồn sắc.
- 12° Nữ-giới chung.
- 13° Tự do địa đảng.
- 14° Bài diễn thuyết du-đồ.
- 15° Cổ văn thích sấm.
- 16° Trích-thám uân thuyết.
- 17° Tây-Kiến giải nghĩa.
- 18° Thủ giang-hồ.
- 19° Các lời rao thương mại.

房藥大堂天二 NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

TIỆM LỚN TẠI QUẬN ĐÔNG TỈNH THÀNH. — MỘT TIỆM TRONG NAM-KY
Ở tại đường Canton, số 38, Chợ-lớn

PHÂN MẠI ĐƠN-BÁ KHÁC
HỌA ĐƠN-ĐANG THÌ CHỈ
CÓ 2 ĐIỀU: 1. ĐƯỜNG-
KINH, 2. SƠ-ĐỒ MÀ
THỜI. Nếu kẻ muốn
mạnh hơn thì trước hết
phải lo cho đường-
kinh đều đặn. Nếu
đường kinh chẳng đều
thì kẻ mà có thời cho
đúng, lý là phần nhiều,
gốc bởi ngoại-cảm,
lạ-dâm, hoặc tại lo,
cả, hoặc-bực, hoặc-hút
trung-lung, làm cho
khí huyết hạ xuống, sinh nhiều chứng bệnh, đến
đúng do sự đường-kinh không đều mà ra.

Phân con người ta sinh ra, mỗi người đều
hâm thọ cũng đồng, tư chất khác nhau, kẻ thì
cần thiếu cũng đủ, người lại hậu-thiếu hơn hèn.
Vì lý do-đang, đơn-bá cũng đều nhờ ở khí-
huyết mà đường lý sự sống, cần khí-âm, khí-
đương-đương phải do sự tiêu hoá mà mạnh mẽ,
nếu lỏng lẽ thời cách,
thì trên tinh thần
sinh. Bởi vậy cho nên
người xưa có bài chú
giữ mình lúc chưa có
bệnh, người quân-tử
lại phải biết phương
ho đường tinh mình.

đều hết, thân thể trắng kiện, mạnh mẽ như xưa.
Như vậy ông-giá, bà-cá khí huyết đều suy, tinh
thần hạ xuống, ăn uống không định, bệnh hoạn
liên miên, như uống thuốc huân này cho thường,
thì ăn uống mau tiêu, da thịt mịn màng, sáng
lâu, thêm tuổi, tinh thần càng ngày càng vượng
lại, phần lớn huân đồng, tuy chẳng phải thuốc
tiền, song thì giá cũng rất rẻ.

KIM-SẮC-BỘ-HUÂN

Phân con người ta sinh ra, mỗi người đều
hâm thọ cũng đồng, tư chất khác nhau, kẻ thì
cần thiếu cũng đủ, người lại hậu-thiếu hơn hèn.
Vì lý do-đang, đơn-bá cũng đều nhờ ở khí-
huyết mà đường lý sự sống, cần khí-âm, khí-
đương-đương phải do sự tiêu hoá mà mạnh mẽ,
nếu lỏng lẽ thời cách,
thì trên tinh thần
sinh. Bởi vậy cho nên
người xưa có bài chú
giữ mình lúc chưa có
bệnh, người quân-tử
lại phải biết phương
ho đường tinh mình.

Thuộc Kim-Sắc-Bộ-Huân
Huyền của tiêu chí đây,
để cấp độ của vị quân
tiên tiên rồi nên trung
cách, chẳng công làm,
mà ông không mạnh
quá, ngược là làm cho
khí huyết xuống, tâm thần điều hòa mà thôi.

THUỐC NÓNG LẠNH

Trị bệnh nóng lạnh; bệnh rét, ban hạch,
ban điệu, cảm mạo thương hàn, phát
nóng, phát lạnh, hoặc nóng mà mang,
nhật đầu, miệng khô, tở chỉ mỗi mặt, ăn
uống không tiêu.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14
huân, uống với nước trà.
Con con từ một tuổi, uống một huân,
2 tuổi uống 2 huân. 3 tuổi uống 3 huân.
Con từ mấy tuổi thì uống theo như người
lớn đúng 14 huân mà thôi.

Như bệnh rét thì phải uống trước hơn
2 giờ đồng hồ khi chưa có phát rét.

CỬ AN; rau sống, trái cây, đồ nguội
lạnh, thì mấy món đó chẳng nên dùng tới;
nếu làm theo như vậy dầu bệnh nóng
thở vào uống thuốc này vài ngày thì hết
bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai có
uống 3 huân để thân thể bình an vô sự.
Hãy nhìn cái nhãn **ÔNG-PHẬT**, hiệu Nhị-
thiên-Đương mới phải là thuốc thật,
kẻo làm thiệt giá, giá mỗi gói 0 3 10,

Chữ viết của chúng tôi ra sau đây:
1. Đường kinh hoặc yếu, hoặc quá, hoặc không
đều: 2. Bạch-đầu, bạch-đầu, ra mồ hôi không dứt,
3. Đường kinh hoặc yếu ớt, hoặc đau đớn;
4. Khí huyết đều hạ, đường kinh không có;
5. Hoặc đường kinh ra nhiều quá, như nước
lưu lư; 6. Đường kinh đi nhanh, mạnh ra thì huyết,
trung-lung thì đau;
7. Thân thể nhọc yếu, suy-vấn, vết mảy,
là sưng không tiêu;
8. Đau lưng, mỏi gối, răng rụng, tóc gãy;
9. Thái động chiều yếu, trong ngực đau hoặc
thở hổ hổ ở huyết mà đau, hoặc là đau
không ra. ©

STANDARD OIL COMPANY OF NEW YORK DẦU LỬA « HUE-KY »

COMET. — RÉ QUAT hay là SAO CHOÍ.
Hiệu: COCK. — CÓN GÁ.
EAGLE. — CÓN Ó.

Trữ tại Hàng « HUE-KY » Standard Oil Company of New York
Đường d'Adran số 3, Saigon, và các tiệm Đại-Lý của hàng ấy khắp các nơi trong Lục-châu.
Khi nào dùng thử nó rồi thì chắc muốn dùng nó luôn.

TIỆM HIỆU THÁI-BÌNH

Ở TẠI ĐƯỜNG COLONEL BOUTONNET SỐ 136
Ngang nhà giầy xe lửa Mytho và Btênhôa
SAIGON

Tiệm tôi có bán đủ thứ hàng Táp và
hàng Bắc, cầm-châu, cũng-xá, lược-lông,
vân, uho, xuyên, lãnh, vân vân, có đủ
thứ rượu Tây, bán sỉ và bán lẻ. Có đủ
thứ bánh hộp, đồ hộp và đồ gia vị,
thuốc nút và y-dược Langsa.

Liệt vị Tôn-bằng cùng qui-khách trước
khi lên xe, xin ghé lại tiệm tôi, hoặc
đang rượu giải lao, hoặc dùng café hay
à điêm-tâm mà chờ xe chạy, tôi đã sẵn
sẵn chỗ ăn chỗ ngồi rất nên tinh khiết,
xin đồng-bang chiếu cố, tôi cảm bội
chàng cùng.

Mai-Vân-Lược.

LÒNG BẮC ÁI

Năm trước các ông các bà có lòng bác
ái, mắng tin rằng hạn đồng ban ta ở
phía Bắc bị lụt, thì kẻ ít người nhiều hiệp
nau hơn mấy vạn bạc, gói đến cứu cấp
cho người trong nước khi khổ đói.

Đều ấy không ai ép mà nhiều qui nhơn
to thương đồng ban rất trọng. Số-ký ta
mới ghi lần thứ nhất.

Việt rất đáng khen, đáng khen!
Ngày nay tuy việc bảo lực đã quá, dân
miếng Bắc an cư lạc nghiệp song miệt

Ấy nói nên số số, đất hốc khô rang
lập cho lúa phải hư hao. Tuy là không
đều đói, sống thường thường chẳng đủ
no, nhiều người phải dẹp tình cha mẹ,
lần con lớn nhỏ, cho nhón bớt miệng ăn.

Bởi vậy nên người xứ Bắc siêng làm
nghề nghiệp, việc to vài chuyên cần; ngày
trước nghề dệt bợ thờ, chớ ngày nay đã
tấn bộ, làm ra lãnh, xuyên chắc tốt hơn
dễ Tàu, lại chế ra nhiều kiểu lạ như:
bằng, sa hột, lã, lượ-lông, hương bông
tiêu; v.v. rất nên đẹp.

Các món ấy có trữ tại tiệm Nữ-công-
Thạnh của Madame Trần-quang-Nghiêm
tại chợ lớn Saigon đường Espagne số 82.

Vậy tại mấy ông mấy bà có lòng bác
ái, biết thương tưởng người bần hàn,
xin dợt gói ngọc đến đó mà mua đồ chế
tạo của nước ta; mấy ông mấy bà làm
vậy thì đã giúp nuôi người mình mà lại
sẽ mua được đồ đẹp đẽ, chắc chắn và giá rẻ.

Trong tiệm ấy có bán vở nhiều, sự
bền chắc và giá thấp không đâu tranh lại.

Xe máy hơi Motoeyette

Bán rẻ
Có một cái xe máy hơi hiệu Peu-
geot hai ống cylindres, cón tốt lắm,
chạy mau quá. Vị nào muốn mua,
xin gửi thơ hoặc đến tại nhà Nông-
cổ Mìn-đam mà thương nghị.

NAM-ĐÔNG-LỢI

56, Rue Viénot, Saigon

Hiệu Nam-đông-Lợi, là của
hàng Annam của hội Nam-ký
Cơ-tr-phương-chức-công-ty, lập
ra mà bán đủ các thứ:

- Hàng-Bác,
- Hàng-Tàu,
- Hàng-Tây,
- Nón casques, valises,
- Bồ mây, mũng Annam
dệt rế, và chác.

Ông súc thau, xuy bạc, ô trơn,
ô chạm vân vân.
Vòng gai, trà ướp sen, ướp
thầy-tiên.

Máy áo quần Annam.
Mây áo quần Tây; đồ trắng, đồ
Kaki, áo chemises, blouses.
Bán thiệt giá — may mau ăn công
rẻ — có muốn được thợ giỏi.

Xin mời quý khách đóng bang
tới xem chơi.

BUI-QUANG-CHIẾU

TUẦN KHÁC CON DẤU HỒNG ĐỒNG
SÁI TRIỆP SÁ, LÂM KÝ CÁN

Khách trình công Quí-vị Ông và Bà: Tôi có sự
thưa khố Con Dấu Hồng Đồng và dấu đồng, con
đều thường và con dấu có số, hoặc ngày tháng.
(Dateurs et numérateurs autوماتiques). Quí-vị
muốn dùng thì xin làm được vào ý, và sau tôi
rất cảm ơn sự thiện thành trong ý của Quí-vị.
TANG-VAN-PHA.

xin viết sẵn thuê... nhà viết và nhà ở cùng
TIỆM MAY

Nguyễn-hữu-Sanh

Ở gần Cầu xe lửa Cầu Ông Thìn
Mọi đồ các thứ kiểu Âu-Á-Đông, vải, và y-
phục Âu-châu (galot) theo theo thời.
Cả bán quần, vải-khố, tạp-lạp, kiểu mới hàng-ly.
Lược-lông Bắc, Châm-châm Tàu, hàng hàng Tây,
hàng Nhật-bản, các màu sắc.
Vải, Nhau, Xuyến, Lụa (Trung-Đông). Những
đồ-dùng, thật là...
Thưa, tướng, trước quốc-quốc bán ở và bán
lẻ, và bán lẻ!!!
Nếu anh-quí-vị, muốn biết kiểu đồ mới, xin viết
thư để:
Nhà Nguyễn-hữu-Sanh,
110, Quai de Saigon, Cầu Ông Thìn,
SAIGON.

Nhà in và nhà bán Sách

của
MADAME Vre HUYNH-KIM-DANH
35 rue Cathol - Saigon

Tại nhà in tôi có in đủ các thứ theo
tuyển-tuyển sách, có in các thứ thiệp
mời đám cưới, thiệp tang, công các thứ
thiệp đủ kiểu đủ cách, rất khéo rất đẹp.
Tôi y liệt-vị, cũng có đóng đĩa sách nhiều
kiểu nhiều màu hoa-hồng rất rõ, có bán
đủ các thứ sách và giấy mỹ thuật cho học trò
đàng. Liệt-vị muốn in vật chi hay là đóng
sách, thì tôi lại làm rất mau nữa, và
tính giá rẻ. — Kính xin Lạc-châu chú
quản-sở số viết chỉ lên đến Saigon tiện
đường xin ghé Tiệm tôi, thì tôi rất cảm
ơn và cũng vui lòng tiếp đãi.

Tuần Kim-vân-Kiểu in rồi hay làm trọn bộ, 0 90
Kính-đề-cách-nghe có thể cho trẻ em... 0 80
Lạc-vân-Kiểu có thể hay làm... 0 80
Madame Vre HUYNH-KIM-DANH.
Cần khải

Đồ-quần rất khéo rất tinh Nưa Vre Huynh-
Kim-Danh là đồ quần bà già mà có tên chỉ là việc
đẹp thường, một mình nó quần quần rất đẹp mà
luôn bền lâu như vậy, thật là một trang trọng
phần đó. Vì xin Lạc-châu rằng giúp thêm cho
người bán quần là cái đẹp để làm gương cho
phần số giới.

TRẦN-LONG 硯

TIỆM ĐÓNG GHỀ MÁY
MOTINIER
Réparation de Raquettes
Số 79, rue 74
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 10 năm rồi,
rừng có một nghề làm ghề máy theo kiểu
Đông-Đông, ghề dài, ghề dẹt, ghề ngắn
lớn có nhỏ có, đủ thể để dụng rất khéo
rất đẹp, có sửa vật máy, để đánh trái
lặng; giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin Liệt-
vị đến chơi, thì vui lòng tiếp đãi.
Trần-Long Cần khải

L. CAFFORT kẻ nghiệp

Đường Catinal, môn bài số 33, 34, 36, 38 — Saigon
SỨC BÀN CHUY
KHÉ GIẢI, THUỐC BẠN ĐU THỨC. Để phụ tùng sửa chữa.
Xe máy đẹp hiện « ALISON » và hiện « BRUXEL » (nhà Caffort đại diện cho hai hiện
xây ở Nam-kỳ). Để phụ tùng xe máy đẹp (là vỏ xe, ruột xe, đèn, ống thụt, và vôn)
BỔ NỮ TRẮNG, để trung lý và để bằng bạc, đồng hồ để thờ, đồng hồ trái quả
lập « LIP ».
Chuyên sửa chữa, và đại, và đại-động cho người Annam Đông. Vàng để có giấy làm
chứng 30 Carat.
MÁ KẾ LAM, IT TIỆM BÍ KIP!
Số 501, rue Lạc-châu cũn HAN LY.

杜再興大藥房
DŨ-TÁI-SANH ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
30 rue Gio-long, 30. — CHOLON.

Tiệm tổng rang
Tại tiệm tôi có trong rang, và bình rang
bằng vàng, các chân khóa lớn mà giá rẻ
lắm. — Tại tiệm tôi cũng có bán đủ các
thứ thuốc như máy nhà thuốc lớn của

Langsa và đủ các hiệu của các nhà thuốc
đanh tiếng lên Tàu, hiện-hiệu cũng có
bản chế nhiều thứ thuốc rất hay. Lạc-
châu chú vị có muốn mua, thì xin ghé thơ
đều, tôi sẽ gửi contra-remboursement
cho chẳng sai.
DŨ-TÁI-SANH ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG.
cần-khải.

NÔNG-CỎ MÍN-ĐÀM

THIỆT NGHIỆP YẾU LUẬN
Về cách nuôi heo
(Tiếp theo)

Tại Nam-kỳ ta đây một là bắp;
hai là khoai, ba là củ-cải, đều là
giống rất dễ trồng, lại là đồ ăn rất
bổ dưỡng cho heo, song phải nấu
cho thiệt chính mà cho nó ăn,
thì chẳng những là mau tiêu hóa
mà thôi, lại ngại cho ta một ít.
Còn nói chi những bí-ry, đây
lang hoặc rau-muồng, là giống ít
tôn tiền, nấu chung với tấm lực
cho như mà cho nó ăn, thì nó
cũng mau ú vậy.

Người xứ ta nuôi heo, cũng
hay cho nó ăn hèm-trộn với chuối
cây và cám. Cách ấy heo cũng
mau lớn mau mập vậy, song
không được chắc thịt cho bằng
cho nó ăn những loài ngũ-cốc.
Heo mà cho ăn rong những loài
ngũ-cốc thì thịt đã chắc mà mùi lại
ngon. Ta hãy nuôi thử riêng ra
hai con mà coi thì rõ. Một con thì
cho ăn rong những hèm chuối và
rau cỏ; còn một con thì cho ăn
rong những loài ngũ-cốc, đứng
một năm ta cân thử mà coi, con
nào chắc thịt và nặng cân hơn, rồi
lại làm thịt mà ăn, coi thử cái thịt
nó khác: xa là đường nào!

Những nhà nuôi heo phải lưu
tâm việc này cho lắm. Nghĩa là:
nuôi hai con riêng ra, một con
cho ăn đồ hèm chuối rau cỏ; một
con cho ăn loài ngũ-cốc, mỗi
ngày mỗi ghi cho nhớ hao tốn là

bao nhiêu? Đứng một năm, hoặc
một năm rưỡi, cân thử cả hai mà
coi con nào nặng cân hơn và bán
được nhiều tiền hơn, rồi trừ qua
tính lại với cái vốn mình đã nuôi
nó tự nhỏ đến lớn mà coi, nuôi
cách nào lợi hơn thì cứ theo cách
ấy mà làm, lẽ nào lại thất lợi bao
giờ.

Phàm thể nuôi heo thì phải cho
biết 9 điều rất cần yếu như sau
này:

- 1 — Những đồ cho nó ăn phải
đảm nhỏ và nấu chính cho mau
tiêu hóa, song chẳng nên để cho
hơi thúi, nếu cho nó ăn đó hơi
thúi thì nó hay sanh bệnh.
- 2 — Đồ cho nó ăn mỗi ngày
chớ nên quên để nuôi, song
đừng để nhiều quá, vì e mạng
quá mà nó chết.
- 3 — Cho nó ăn phải định giờ
khắc cho có chừng.
- 4 — Những miếng động đồ
cho nó ăn, mỗi ngày phải chùi
rửa cho sạch sẽ luôn.
- 5 — Chớ sửa cho nó ăn no quá,
vừa đủ thì thôi.
- 6 — Phải đổi đồ ăn thường
thường cho nó, đừng có cứ cho
ăn hoài một món, hễ thay đổi đồ
ăn, là miệng ngon ăn, thì nó ít
hay sanh bệnh.
- 7 — Chuồng trại phải cho
khoản khoáng sạch sẽ, phải phân
mà nhốt riêng ra từ lớp: Heo nái
và heo con nhốt chung một chỗ;
heo tơ một chỗ; heo lợn một chỗ.
Heo mập làm thì bán thịt tươi và
mỡ, chớ nuôi và phối khô thì
không tốt. Muốn làm heo nuôi

và phối khô thì phải dùng heo
cho thức thịt mới ngon.

8 — Trong ba ngày phải trộn
chút đóm tro củi mà cho nó ăn
một lần, vì heo mà không ăn
được đồ củi thì ti-vị nó không
đặng khỏe khoắn, đó là một cách
máu nhiệm vụ việc nuôi heo, hãy
chớ chưa ai làm tới.

9 — Những đồ cho heo ăn
phải giữ gìn cho cẩn thận, chớ
cho ruồi lẩn giòi từa lộn vào,
những đồ như vậy, nếu cho nó
ăn, đã không bổ ích chi, lại còn
sanh nhiều bệnh tệ.

Đó là 9 điều cần nhứt về việc
nuôi heo, những nhà nuôi heo
phải chớ quên cho lắm.

(Sau sẽ tiếp theo)
NGUYỄN-SINH-SÁI.

南州
NAM-CHAU
農 業 實 論
Nông cỏ thiệt luận
(Tiếp theo)

Chữ đây đường Âu, Á thông lưu, dân
năm châu ra vào, khắp cả toàn cầu
thương-tương cạnh tấn, dân-tộc nào
cũng phải đem nào-lực ra mà tranh cạnh
móng, thương, kỹ, nghệ, lấy báo toàn sự
sống sống ngày tháng như thời đưa này,
hãy còn chẳng kịp.

Hướng quốc-dân chúng ta chưa rõ
khuông quyền chưa thông nghiệp nghệ,
mà phong lưu tuổ nguyệt, chẳng chính
suy nghĩa đản-thể như người, ngày kia
bách sự ta đã, hỏi há cấp tại!!!
Bạn đồng-bang! chỉ bằng này ta
chính đến việc lý-tài, đóng tâm cộng sự

Cùng nhau, trên có Chánh-phủ trông vào, dưới thì chúng ta thông các-bản, hiệp ngã-tr, làm nên cuộc thương-trương đồ số giữa trời Nam này, vô-thuật phong-điền, liễu hồ cùng khách-thương đều đôi!

Hương chỉ là Nam-kỳ ngày nay điên-địa càng ngày càng mờ, vật-sống càng ngày càng thêm, kẻ mới lợi thiệt nghiệp của chúng ta hiện tại, thì không chỉ cho hàng lâm giá và đồ vật-sống; nhưng nay chúng ta muốn hưởng cái lợi thiệt-nghiệp ấy thì phải làm sao? Hay là phải noi như tôn-cử trước vậy? Tướng quốc-dân chúng ta chẳng khi nào chịu noi theo đường rận đó; háng như chúng ta chẳng noi theo đường rận trước đó, thì phải làm sao? Thế thì phải bước lên đường cá mà đi như người vậy, mà nghĩ vì đường cá háng chữ khách-thương đã đưag chặt rồi! Hỡi ôi! Đứng chặt rồi! Vậy thì chúng ta đi lối nào? Phải chăng các đảng cao-minh chỉ giáo?

Xin chư khán-quan cùng luận vấn-nghn tài-tử, mỗi vị trả lời một bài luận cho luận đung-dang dứt-dạng, lấy làm may mắn cho đều tân-hóa.

Vì nào ghi trước thì ăn hành trước, ghi sau thì ăn hành sau, thâu bài kể từ ngày nay cho đến kỳ Nhật-trình ngày thứ năm 23 Août 1917 thì thời thâu bài.

Bài nào đúng cao đặng, thì bốn-quán sẽ phụng sắc thăng Nhật-trình, bậc nhì thì phụng sắc thăng Nhật-trình, gọi là chữ lễ chầu văn-phòng để làm đầu tịch. Tất lấy làm ước-ao và trân-trọng mấy lời châu ngọc của lịch vị tổ háy.

(Sau sẽ tiếp theo)

Nguễn-rê-Tuợc.

Sữa chó sái

Bốn-quán chủ-bán ngon vì có việc mắt đi Ba-liêu hơn tám chục ngày, kỳ nhật-báo số 23 mới rồi đây sa-công cấp lợn

nhiều chữ, người giúp việc ở nhà sửa bài cũng không được kị căng, xin khán-quan miêng nghĩ.

Trương số 5 Bài Thiệt nghiệp yêu luận, nơi khoản đầu, hàng thứ 17: Đồ thảo luận rồi, xin đọc lại; đồ thảo luận rồi.

Khoản giữa, hàng thứ hai; đồ tự liệu 哲學. Xin đọc lại; đồ tự liệu 哲學. Xin đọc lại: Nghiệm cứu.

Hàng thứ 29: Nghiệm cứu. Xin đọc lại: Nghiệm cứu. Hàng thứ 30: Điện-khai 電氣. Xin đọc lại: Điện-khai 電氣.

Bài Hán văn luận luận noitrương thứ 15, khoản giữa, hàng thứ 30: Điện-khai 電氣. Xin đọc lại: Điện-khai 電氣.

N. C. M. D.

ÂU CHÂU CHIẾN TRANH TONG LUẬN

Đức-quốc cứu-hòa

Xem những tin bên Âu-châu qua, suy nghĩ thì mới hẳn rõ quân Đức trong lúc

này một phía thì lo tận-tâm kiệt lực mà ngăn cản ngoài binh của Pháp-Anh còn một phía thì này nể Nga-quốc đặng cứu-hòa riêng. Nhưng mà Nga-quốc đã ký tờ kết ước với Đông-minh tại Luân-đốn nay lại háng ngòn hành tương phần mà bỏ trôi lời hứa theo giòng nước chảy hay sao?

Nên Nga-quốc tỏ ý theo, giặc này cho đến cùng, đình-ninh một lòng cùng Đông-minh đặng mà chờ ngày trợn thẳng sau hưởng cuộc hóa-bình vịnh-viễn. Vì vậy cho nên đầu cho Đức-quốc có nõng-ba tức lưới phần trần thiệt hơn đi nữa thì Nga-quốc cũng bỏ trái ngoài tại những việc thâm tình như vậy; nên nhâm cũng khó mà dự-dự, vì nay Đức-quốc đòm thấy vận nhà điên-đảo, còn phía bên Đông-minh đã binh đống lại còn nhiều tướng giỏi, đống một dây từ Nam chí Bắc càng ngày càng thêm binh mới; nên chỉ cho khỏi bại quốc có ngày. Đức-quốc đánh liều cầu may chớ còn trông gì thẳng nữa.

Hiện đây, bên mặt binh Phổ, binh Đức còn chưa dẹp nổi binh Nga; vì quân Nga có thủ hăng hái Đức cũng khó mà xâm lấn qua nữa.

Kể từ đây bên mặt trận phía Tây, Pháp-binh lại nổi lên đánh thế-công lẫn tới, bề

THUỐC ĐIỀU HIỆU SỨNG ĐỒNG

BAO XANH
Mùi đá ngon mà giá lại rẻ

Thế-giới tân văn

TRUNG-HOA

Hết loạn rồi yên

lấy đặng đầu thì đem binh giữ chặt. Cũng có nhiều khi binh Đức cổ thủ nhưng mà bị binh Pháp bắn nhè quá phải rút chạy, thuốc đạn và súng ống bỏ rơi biết là bao nhiêu. Vậy thì bên Đông-minh có nước nào tháo lui ra ngoài cuộc thì Đức đặng lợi, một một con nhón một mũi. Hồ Đức khởi đánh bên phía Nga thì sao cho khỏi rất bích về đánh với Pháp quyết một trận thẳng bại mà thôi, chớ không để ngày qua tháng lại mà chịu bá vận hồng bích vây phủ tứ phía lâu ngày món-mỏi lòng binh thì Đức-hoàng cũng khó mà ngồi vững ngai-vàng cho đặng.

Ái ơi lại không hiểu Đức-hoàng là một tay đức-ác thì lại ham-tâm vô-viễn, Đông-minh và Vạn-quốc đều ghét, nên Hoàng-đế Đức biết rõ trước giặc này là giặc sống chết một lần như có may thì nhất thẳng cả toan-cầu, háng có rủi thì không xen đặng vào háng chữ liệt-cường trên địa-cầu này nữa.

Bởi ấy Đức trông thẳng đặng một nước trong Đông-minh thì không sợ gì là không trợn thẳng như liệt-cường, vì vậy Đức-quốc háng dự đồ Nga-quốc hứa cho nhiều đều lợi, đến đời mai sau đầu mà Nga có thẳng đặng giặc này đi nữa cũng không háng mấy điều của Đức hứa cho.

Người đó mà coi thì là Hoàng-đế Đức một tay lành-lợi biết chừng nào, đánh đặng cho Nga phần nhất, đến đời hạn liêu-minh là Thổ-nhĩ-kỳ và Áo-quốc còn không đánh lòng. Hoàng-đế Đức đặng cho Nga vật đất Galicie và miền Constantinople đặng cho Nga chịu giải hòa riêng. Nên Áo với Thổ thì đánh cho hết hơi, dành chút danh-dự chớ chẳng khưng chịu nghe theo lời Đức, nhục danh.

Các Đông-minh quyết hiệp nhau gần sức mà trừ Đức ngày nay đây là một đầu rất đáng đề mà binh vực nhưn-quyền về sau đó.

Dịch trong báo Ruy Blas.

Nguễn-vân-Thuợc.

Secrétaire au Service Chemin de Fer Matériel et Traction

SAIGON.

Thuốc hút
biện
CÀ-LÔP
(TRÁI ĐÀT)

Là một thứ người ta ưa dùng hơn và hay hỏi mua thường lắm

Có một mình hàng DENIS FRÈRES có trừ mà thôi.

chấn mạch ra toa. Ấy cũng là một chước hay vì lương-y Nhật thiệt là tài năng chẳng thua gì người Âu-châu.

Cảnh-tượng Nhật-quốc

Theo ở Bắc-kinh từ ngày 27 mai 1917 mới rằng:

Bấy lâu dân Đức có ý làm cho Nhật và Mỹ tranh nhau, nhưng mà những lương-tòng mà vô ích. Lúc này là lúc đương bão-hảo hai nước rất nhón lợi thêm có « Mỹ-Nhật-bội » làm cho lưỡng-quốc khản khít. Tuy cách biến Thái-bình-dương, song rất đống tình chung lo cuộc lợi ích nơi chốn cực-dòng này.

Nhật hết lòng lo-lắng, sợ cho tiếng đồn rằng Nhật qua Bắc-kinh xuôi mưu làm loạn. Người truyền ngôn rằng Trung-hoa giữ trung-lập, ấy là tại Đoàn-kỳ-Thoại làm cho dân phía Nam dấy lên mới sanh ra oán-hận, nhưn-dân muốn hạ Đoàn-kỳ-Thoại, dân phía Nam cáo cho họ Đoàn mượn oai của Đông-minh mà yem-chế phe vô trên Bắc.

Lại còn một hai anh Khôi-thủ phe Cách-mạng, tuy dân chẳng phục mặc đều chớ cũng dấy lên tại Bắc-kinh mà làm nao-dộng dân-tinh. Nên chỉ lúc này chưa phải thời cho Trung-hoa khêu chiến cùng Đức-quốc, đều có tranh-chiến cũng chẳng ích chi, chứng ấy bọn dân bất

phục và học Đức cũng khuyt rồi hơn nữa. Cho nên lúc này ta khó mà trông cậy Trung-hoa giúp sức, hoặc giúp binh bộ hay là binh thủy chi. Ta chỉ có trông mong cho Trung-hoa giúp tiền vật khi-cơ mà thôi.

Còn Đoàn-kỳ-Thoại vì muốn tổ lòng ái quốc nên áp trí từ chức Thừa-tướng đi. Đồng-minh cũng có ý ấy, vì Đồng-minh sẽ vọng muốn cho Trung-hoa nhập cảng Đồng-minh chứ không cần làm cho Trung-hoa sanh nỗi lo âu. Bọn nghịch của Thoại lại cho rằng Thoại binh vực Đồng-minh ý là muốn cho phe và được cường, phe và cường-thạnh rồi mới toan phá Cộng-hòa mà tức Hoàng-đế vậy. Lời cáo ấy tuy vô bằng, song sát cũng có lý thiệt, nên cũng phải lo phòng.

Cả nước đều cho bọn đầy loạn ở phía Nam là vô dụng, khuyt rồi cho Chánh-phủ thì có, chứ chẳng làm được chi ích-lợi được, duy có, đẩy trên Bắc có ý chí nên có thể trông cậy được.

Ký tên: Hữu trước NAGAYAMA

東洋時事 Đông-Dương thời sự

Giá lúa giá bạc

Một tạ 68 kilog cho tới nhà máy từ 1\$25 tới 1\$30.

Table with exchange rates for various banks and locations like Hongkong, Shanghai, and Chartered Bank.

Namky

Saigon

Thật là quái! - Lê-vân-Xanh là người sanh ở tỉnh Thủ-đầu-một. Hành niên được 22 tuổi. Nguyễn Xanh có tư tình với nàng Phan-thị-Kinh. Không biết vì tội chi mà Phan-thị-Kinh này phải bị sủu thủng tử tại khám-đường Biêuhoa; Chắc là vì thấy sự bị hoạn nạn nên Xanh buồn mà hồ xử sự đến nạn Saigon, ở làm đầu-bếp cho thầy-mày Pa-

quir Moidine nơi đường Boulevard Charner nhà số 167.

Lê-vân-Xanh cũng là một người chồng có nghĩa nên không bỏ vợ trong cơn ly biệt. Chẳng rằng làm có tiền mà gửi về cho Phan-thị-Kinh mua vui chút đỉnh trong khi tù rạc, như vậy sâu thẳm tròn không một cơn sai chạy. Xanh cũng tưởng chắc sao khi chìm được số lông rồi thì Kinh cũng lấy tình thâm nghĩa nặng mà đến bồi công khổ nhọc cho chàng.

Bởi vậy, Xanh mới mượn của thị-Bà một căn phố ở khấp sau tiệm may của chủ mình, dọn dẹp tề tề chờ ngày rước bậu.

Phan-thị-Kinh mừng từ rồi đến ở chung với Lê-vân-Xanh đầu cũng được bốn năm ngày. Rồi sao nàng lại bỏ nhà mà đi... đi biệt. Lê-vân-Xanh tức mình lắm bèn trả phố cho chủ. Tưởng là mượn nhà cũng tính-nhàng, song hưởng mùi tình. Nay chuyện ra vậy vậy thì còn để mà làm chi?

Trước khi ở khám thì thị-Kinh còn quê mùa khờ khạo, được ở tù rồi lại được văn-minh, vì chỉ em bậu bậu trong khám dạy khôn rằng: « Nơi chốn thị-thiếu mà như ở ở Saigon, một người đàn bà có sắc, còn miệng (thị-Kinh mới có 20 tuổi) để kiêu tiến... Phan-thị-Kinh một là nghe tính xấu, hai nữa nghe lời bạn tác, bèn chuyên nghề buôn phấn bán hương.

Lê-vân-Xanh buồn rầu khôn xiết kể. Tự siêng năng dùi đến trở nên tới bằng nhắc. Mới đây Xanh xin phép Paquir Moidine mà ở nhà hai bữa. Paquir Moidine không người nên không cho phép. Tuy vậy mà Lê-vân-Xanh cũng nghĩ bước. Trong hai ngày ấy chắc là Xanh đi tìm vợ bất trình. Tìm được chàng? Việc ấy không ai rõ được. Song khi Xanh trở lại ở với Paquir Moidine thì thấy bộ chàng sần thẫm nhiều hơn khi trước. Tuy vậy chó cũng làm lụng như thường không ai thấy được chơn tình của nó.

Chiều thứ bảy 30 juin, làm công việc xong xuôi, bẩy giờ tối, Xanh ra khỏi nhà chờ. Chắc là chàng đi kiếm được Phan-thị-Kinh. Bề bề chi của hai người trong lúc gặp nhau làm sao thì không biết. Song đến tìm giờ rưỡi Lê-vân-Xanh xách dao nom theo Phan-thị-Kinh và thị-Hon

là chỉ em bậu của Phan-thị-Kinh. (Chắc là thị-Hon mở đường chỉ nẻo cho vợ Lê-vân-Xanh). Đi đến chỗ đường Hamelin và đường Némésis đụng nhau, Lê-vân-Xanh ra tay chém Phan-thị-Kinh nơi vai một mũi nơi hông một mũi, rồi day lại cho thị-Hon một dao phía dưới bụng. Dao bén nếm lưỡi náo lưỡi nẩy phạm thiệt sâu.

Phan-thị-Kinh và thị-Hon la lớn lên. Lúc ấy có hai người lính thủy đi dạo gần lối đó chạy lại bắt được đưa sát-nhơn. Một lát là mới thấy lính tuần thành đến. Hai người lính thủy bèn giao tên tội lại.

Đề hai người đàn bà bị chém lén ra và chở lại nhà thương tức tốc. Một người đi chưa đến nhà thương đã bỏ mạng. Còn người kia đến nơi được săn sóc ăn cần song cũng không sống được.

Như đã nói trước, Lê-vân-Xanh là một trai 22 tuổi mạnh dạn chắc chắn. Nghe lời thì Xanh vẫn là một người không tánh dờ. Không ai dè chàng có tánh sát-nhơn mà lại thườ nay Xanh cũng không bị án tửc chi chi.

Dẫn Xanh đến một quận thứ nhì thì nó khai thiệt hết và lấy cớ ghen tương đau tức mà chữa mình.

Bon đầu Xanh không chịu mình giết thị-Hon lại đó tội ấy cho một tên Tu nào đó. Xanh nói Tu này chém thị-Hon này rồi bỏ mà chạy mà.

Nhưng rồi lại rồi Xanh cũng chia mình có sát thị-Hon vì thị-Hon dắc mũi cho thị-Kinh.

Cantho

Vực ngục. - Đêm 22 rạng một 23 juin: lời 4 giờ mưa giông dưng dưng. Tú thừa diệp hy lấy niên thườn của rường nhà mà toan vực khám. Chúng nó lại dưng giế cũ xô ra nổi lại-lâm thang mà leo lên nóc.

Một tên ra khỏi, một tú khác leo giây tinh theo tên trước rồi sát tay tú xuống. Vì vậy nên linh canh mới hay. Tên tá trên khối ấy là N. uyên-vân-Tuê, 27 tuổi, vì tội ăn trộm mà phải vòng tá rạc. Mà trước Thế cũng đã có nhiều án rồi.

Sáng bữa 24, đôi làm Thế vào nhà thầy Phó-tổng Dinh-thời mà xin ăn, bị thầy phó Vy lật mà gửi đến cho quan Chà-tỉnh.

Ăn trộm. - Đêm 21 qua 22 juin, lời 10 giờ khuya một tập ăn trộm đầu cũng có bốn đứa vào nhà ông hương-chủ làng Tân-an. Ông hương-chủ thì đi vẫn còn bà hương-chủ thì mặc ngủ mè. Ăn trộm ra tay cạy tà. Nghe tiếng động bà hương-chủ giực mình chợt tỉnh giấc hộc, ăn trộm hoãn kinh kéo nhau trốn hết.

Không đầy một tháng mà ông hương-chủ đã bị ba lần không vui như vậy rồi. Hai lần may cũng nhờ người ở thức nên mới khỏi hao tài.

Thudaumot AN CẤP VẬT

At vi bỏ thời gian là, Người đầu chúng rõ, trời mà thân xa. Hôm 18 juin thầy cai-tổng Bình-hưng có tra ra được 1 người ăn cấp vật, sự tích như sau này:

Số là tên hương-chính kia ở làng Thanh-hóa, quen nghề Đạo-chích. Bữa nọ anh ta đi cày ruộng dựa ranh làng Vinh-hóa, thấy cây sít của M. Javet cắm ranh đất. (Nguyễn M. Javet có 1 sở vườn cao-su và thườn ở tại Vinh-hóa). Anh ta lo mới gian, nghĩ như vậy: « Trời tội rồi, chỗ này xa nhà xa xóm, ta nên phò cây sít này về rên một cái rựa và một cái cuốc, vì ta khiếm khuyet hai món ấy. Sáng lúc này sát míc, ta lấy đem mượn thợ rên làm, thêm ít cát tiến công mà đặng vài món đồ nghề. Bấy giờ thiên-hạ đều về hết, ta lấy quách đi cấp vô cang ruộng mà vất, đầu cho quí thần cũng không rõ thần, hoàng lỵ là người. »

Ít ngày anh ta đem mượn thợ rên 2 món đồ của anh ta về nguyện đó. Hay đầu tên hương hào N... cũng làm ruộng gần đó. Ít bữa sau thầy cây sít đập mất, tuy lòng thật dạ ngay chớ cũng sợ tội lây và trắng, nên đến cấp-răn mà phải báo. Cấp-răn thưa lại với chủ nó, chứng ông chủ mới đến Tham-biện-đường mà bẩm báo. Quan Tham-biện phá đơn cho thầy cai-tổng tra xét cật và máy người điên chủ kê cộn, nhưng làng đã nghe tên thợ rên nói xàm xi trước rồi, nên khi thấy, cai đến mà cật hỏi thì làng đem chuyện nghe trước ra mà bẩm lại.

Thầy cai mới dạy đại tên thợ Mẹo đến cho thầy hỏi. Tên thợ Mẹo khai có làm cho tên hương Chánh M... 1 cái rựa và 1 cây cuốc, trước mặt thầy cai và làng.

Thầy cai lấy khai, tên thợ Mẹo rồi bắt ký tên điếm chi, buộc làng phải đứng vi bằng trước khai nó rồi mới sai hương-chủ đi triệu tên hương Chánh M... Anh ta ban đầu còn hơi lời chối cãi một buổi, sau thấy tên thợ Mẹo và các chứng nừa đều quyết cho y, nên y hết phương chối đặng, phải cung ngay. Thầy cai lấy khâu chiếu rồi làm tờ gởi đến tỉnh. Quan Tham-biện nghĩ công lao của anh ta làm làng bấy lâu nay cho tới chức hương Chánh, cũng làm công phu, nên thường cho anh ta 2 ngày tù và buộc phải thường tiền cây sít.

Sóc-trang

Khách-trú tử Chàng-năm. - Trong một làng kia gần quận Đại-ngãi thuộc hạt Sóc-trang, có một người khách-trú cưới vợ Annam, ở với nhau cũng đã lâu rồi, rồi người vợ đau, thuộc thàng gì cũng không mạnh, chàng va nghe lời bác con bên vợ, rước thầy Pháp về lộng linh ngôi đồng ngày đêm chữa chữa. Thấy Pháp lại

đoán rằng dùng lý mất đàng dưới, nên đánh đồng thiệp mà khuyển lơn. Khi quí về đồng rồi thì xưng mình là người ở giải đơ, có tư tình với nàng ấy đã hai ba năm rồi. Thầy Pháp khuyển lơn hết sức, đồng được. Chết ta ít biết tiếng Annam, nghe tiếng được tiếng mất, kiến nổi trong lên, đưng đưng thưa với làng rằng: « Hồi trước lấy có làng mà y lói y lấy y của hóa lò, hóa phá sí ló! Và nó và y cây đánh bỏ chủ người đồng. Còn chú ngồi đồng này, không biết tên đồng thiệt giả thế nào, song bị khách-trú đánh đau, cũng cần kính liện khân điều mà châu khỵ.

Bacliou

Ông-bôn đánh lộn. - Hôm đêm 5 juillet rồi đây tại Châu-thánh-Bacliou há tánh đều thành tâm khấn đáo, mỗi nhà trước cửa đều có đặt bàn hương đặng hoa quả mà cầu cho thiên hạ bình an (vì lúc này tại Bacliou có dịch). Đêm ấy có ông Bôn về đống, chạy đi trần âm tứ phương. Bỗng đầu lại có một ông Bôn khác ở trong Trà-kha chạy ra, đưng lai cui về bữa nơi một bàn kia. Thỉnh lình đầu ông Bôn trước chạy tới hết lên hươt grom hồng muốn chém. (Không biết đám

Advertisement for 'THUỐC ĐIỀU' (Cigarettes) featuring a pack of 'CÀ-LÔP' (Cigarettes) and the text 'Mùi nó thơm tho diệu dàng (chàng có thứ nào bì kịp). Có một mình hàng DENIS FRÈRES có trừ mà thôi'.

Trông chiếu chiếu nào thì hẳn đống nhiều tiền
 chứng này, mà mấy người trông nhiều thì nhà
 nước lại thường thêm và ban khen là khác nữa.
 Thì trông thấy đống tiền cũng không sống cho
 như sống sao, ấy là vấn đề cho một đống tiền nhỏ
 Trung lương thấy ra đây dẫu phi nhiều, để
 kể cho chúng ta tập nên đại sự. — Như vậy ông
 hào phú, nhà ông lại đời họ, đất cát trên họ
 cũng sang, thời buổi khó khăn thì nên trông
 đời họ như năm này hay không, ông đừng quên
 họ nước ông là thế nào học lại. Trông đống
 tiền cho nhiều thì học là trông học có vẻ phân
 sự khỏi như ta, họ học chẳng cần gì, khi trông
 rồi thì đi cho đến nhà con nít sống sao sống mà
 tập nó ăn làm trông trúa, hoặc nó vất vả như lời,
 không tiếng tăm tự nghĩ nó đem đống tiền thời,
 không tiếng tăm, không nghĩ là đời mình. Các ông
 nghĩ để mà coi, có phải là sự hữu ích cho chúng
 ta không? Còn như người nào lần chất, không
 thì trông chiếu đống thì cũng nên trông năm này
 chục cây theo chúng quanh nhà. Thế thường
 thì nhà của chúng ta có vườn trước hoặc sau,
 đất cát không học thì nên trông phía trước sân
 một gốc cây, sau họ là gốc cây; họ
 trông chiếu học một cây thì để cho nước nhà
 một mà và sẽ lợi từng một ít, có phải là đống
 chúng ta không? Như trông theo nhà ở thì chúng
 của là ngay vậy, nhưng trông đống nhiều thì là
 qui mà thôi, nhưng vậy cho thế nào cũng phải
 làm ở cho học nó, nhất là trong lúc mới trông
 phải trông giữ gìn, vì nó thấy đống tiền đống
 và đất đai học học thì nó trông là vật ta, nó cần
 nguyên mà làm cho họ sống đống đi. Giữ gìn như
 vậy không sao đống tiền cho được họ nên là
 với thì khỏi lo nghĩ nữa. Cây đống đi là một thứ
 cây mà phân tửm và rồi quét nhà, nên trông chúng
 quanh nhà thế gì nó cũng tốt; kể nó thì chúng
 nào thì lại cũng sai trái chúng này.

Chúng ta biết ăn hết cơm trắng, biết uống miếng
 nước trong, mà chúng ta lại há đi chẳng biết đến
 phải mà làm hay sao??
 Ấy vậy thì tôi ngưỡng xin các nông gia công
 nghệ, các học đống-ban, các viên-quan quúi-chức
 trong nhà lương thực này hãy rằng mà lưu
 tâm trong việc trông đống-tiền cho lắm, vì trước
 là nhà-nước mang ơn, sau là chúng ta đống
 để đời su thay thế.

*Giáo-tập Thạch-hòa.
 Cao-nước-Trương tái bút.*

Cổ vấn thích nôm

Tiểu tha có người năm đêm nghe
 tiếng chuông chùa động cũng tiếng gió
 thu thổi gập thì tha thiết khiến trong
 lòng nhớ kẻ đi xa.

Bởi Nam-hắc triệu người Tống-bạc
 Chiếu có làm bài thơ rằng:
 Trường-An như nguyệt
 Vạn hộ dĩ y đình.

Thu phong xuy bất tận,
 Tống thị N, ọc-quang tỉnh.

Điền nôm:
 Trường-An một tấm trăng lóa,
 Ng nghe tiếng áo muốn nhà xung-tăng;
 Gió thu thổi chẳng hay công,
 Thời chông nào lại Ngọc-quang chạnh
 tình (1).

Ông Tô-dông-Pha làm bài thơ nói về
 một trăng như vậy:
 Thiếu thời bắt thức nguyệt,
 Hồ tác bạch ngọc hàn;
 Hựu nghi Diêu-dai cảnh
 Đẳng thượng thanh vân đoan.

Điền nôm:
 Tuổi thơ chưa biết mặt trăng,
 Trông đâu mảnh ngọc lênh-lang đa
 trời;
 Nửa giờ gương chiếu Diêu-dai,
 Trên chơn mây để chiếu hoai nhơn-
 gian.

PHẠM-QUANG-NHỆT.

(1) Chỉ nhà người ở ngoài là Ngọc-quang
 xa làm.

Bài ru con

Giỏ mùa thu mẹ ru con ngủ,
 Năm canh chầy thức đui về nằm.
 Ru con êm giấc con nằm,
 Đặng mẹ canh cửi to tầm nuôi con.
 Tiếng để kêu dỏn-don nhiều nỗi,
 Phận mẹ đành hồ nội phải toan.
 Mắng lo coi sóc gia-đàng,
 Cha con du lịch dặm ngàn phương xa.
 Một mình mẹ ở nhà hiu quạnh,
 Nghi ngại rày thêm chạnh ruột bao.

Xôn xang thân phận ra vào,
 Ngóng trông tin tức ầm hao cho trường.
 Chôn công-đường đầm canh một tiếng,
 Nhớ người xưa bề kiến chia hai.
 Chừ nay nghĩ cũng ai hoải,
 Gương lang lẻ nửa chàng nay xa với.
 Nghi ngại thương rời lại sự.
 Đờng rầu mây là sự nước non.
 Con ơi! ních ngũ cho ngon,
 Vái vâng trời đất vườn tròn con chơi.
 Nhìn sau trước bằng roi nước mắt,
 Hột mưa sa rớt rất bên bờ.
 Một mình con đại buổi hoa,
 Nhớ câu bắt xuất phong the then gái.
 Nghi đến lúc than dài thở vắn,
 Đếm xa xuôi ngao ngàn thân đơn.
 Re-re nước chảy sau vườn,
 Buồn nghe hổ-cốc như cơn khảy sầu.
 Hát đưa con vì dấu vì dấu.
 Bằng nhớ người Triệu-đu ngày xưa.
 Con nằm trên vòng mẹ đưa,
 Mẹ ong mẹ nhúm quạt tưa mui mông.
 Ngồi thân con đôi trông nhuộm luy,
 Nỗi thân chàng vạn lý trường hành.
 Vái trời cho đặng nên danh,
 Ngày sau cho phỉ mây xanh trong trán.
 Lắm nhọc nhân buôn Tân bán Sỏ,
 Miếng cho chàng lo vẹn sự nước nhà.
 Thiếp đây sệt chích vào ra,
 Phần con thơ ấu khóc la đêm ngày.
 Trước song thưa rộng ngồi bóng tỏ,
 Vĩa nghe ngoài cái võ canh bài.
 Gió vàng đem thổi lại rai,
 Nhành ngô gieo lá hoa lả ngắm gương.
 Nhận kêu sương đêm trường vắn-vắn,
 Gian dạ này đau đớn về đầu.
 Phở cho cao lớn trên đầu,
 Lòng ngay chàng hỏi biết sâu đây chàng.
 Ngồi đưa con cần rắng giện đàng.

Bởi vì đầu tể vẫn lang quân.
 Ba giỡng nghĩ lại ngại ngần,
 Biết ai đơn hồi chữ tan mạch sần.
 Trông trên lầu xa nghe ba tiếng.
 Ngảnh một mlah chết điên lòng đơn.
 Nguyễn chàng khách địa vương tròn,
 Trăm năm mặt thể mưa sơn chỉ trai.
 Chờ sao động võ đài ở mặt,
 Đường văn-minh lẫn giắt đồng bang.
 Cột tông gió giục nhặc khoan,
 Hơi sương bằng đến phòng loan lạnh
 lũng.

Ngó đầu non người hồng trẻ nhỏ,
 Cũng trông chông mặt võ mây châu.
 Xiết chỉ những cuộc gây sầu.
 Vĩn-nghe trông diêm trên lầu bốn canh.
 Chấn lưu tây gác chén bóng nguyệt,
 Mạnh phủ tư tuyết kết sương phong.
 Thương thay chàng hỏi dặm trường,
 Xa con cách vợ dựa nương đất người.
 Kể trung hiếu lẻ trời chẳng phụ,
 Hề làm người vẹn giữ giềng ba.
 Bền khuya rong gió sương đà,
 Trời tây một tấm trăng già năm xiêng.
 Hàn-Son tự cửa thuyền mở hoải,
 Tiếng công phu bát ngát lòng dày.
 Một mình khó nỗi giải khuây,
 Kê con mông giết lưu tây năm đời.

*Vinh-suân,
 PHẠM-THÀNH-TUẤN.*

**Rượu Cổ-nhạc VIEILLE
 EAU-DE-VIE DEJEAN là
 một thứ rượu rất
 có danh-tiêng hơn bốn
 chục năm nay.**

**偵探小説
 Trinh thám tiểu thuyết
 (Tiếp theo)**

Lại-xuân-Điền nghe nói thì hỏi nữa
 rằng: "C Úi! Nếu vậy Huỳnh-Thăng tuy
 là phải coi cửa mặt đầu, chớ chừng
 nào muốn mở cửa phòng Vinh-Tiên cũng
 được nữa sao?"

— Không, không phải vậy đâu, chú
 tôi là một người kỹ lưỡng tinh-tế lắm,
 cái chìa-khóa của ông cầm đó thì mở
 được hết cửa trước cửa sau và cửa
 phòng của ông, còn cái chìa-khóa của
 Huỳnh-Thăng cầm thì mở được cửa
 trước với cửa sau mà thôi, chớ mở cửa
 phòng không được vì cái chìa-khóa của
 Huỳnh-Thăng cầm phải nhích chữ Trung,
 còn cái của ông cầm là hình chữ giáp.
 — Vậy sao! A còn hôm qua tôi thấy
 có một tờ Nhật-báo kia để chỉ danh mà
 nghi quyết cho Xảo-Châu, không biết
 có như vậy chăng?
 — Đó là Tiểu-qui Trinh-thám số 7 mà
 làm như vậy, chớ gì!
 — Ủi! nói vậy thì Tiểu-qui Trinh-thám
 này cũng hay làm chuyện bở dở lắm chớ
 phải chời gì, người vô tội mà sao dám
 vụ oan cho người ta như vậy cả! Mà sao
 anh biết được?
 — Đó là va nói với tôi, nên tôi mới
 biết chớ.

— Va nói làm sao?
 — Va mới, nếu đem danh tự của Xảo-
 Châu mà đăng ra báo, cho đờn chơn-
 phạm nó ngờ thấy, hoặc nó có ăn năn mà
 xớt tội chăng?
 Những lời của Tiểu-qui Trinh-thám
 nói với tôi hôm qua đó, cũng có một
 vài phần cho Xảo-Châu rằng vô tội vậy
 mà! Va với vụ này, đây kẻ tôi phạm
 hoặc có quan hệ chỉ với Xảo-Châu, nên
 cho Xảo-Châu biết rằng nó cũng bị người
 ta nghi vậy, nên khó mà tráo trở cho
 được. Lại-xuân-Điền nghe mấy lời ấy
 trong lòng rất phục cái tài Tiểu-qui Trinh-
 thám. Nghĩ vì vụ này ta chẳng hề nói
 chi với va hết mà va đã hiểu rõ rằng
 Xảo-Châu là người vô tội, song việc này
 chắc là người luyện sĩ Xảo-Châu làm chớ
 không ai. Mà sao và không nói với ta,
 lại đi nói với Trinh-văn-Việt? ở ở!
 Phải rồi! phải rồi! ta hiểu được rồi!!
 Đây chắc là ý kiến của va cũng như ta
 vậy, cũng có hơi nghi cho Trinh-văn-

**Nước màu nhuộm
 TÓC VÀ RÂU**

Một cách mau lẹ hiệu D. RICHARDS

Nước màu này tốt nhất, chặm một chút thì thay tóc râu dờn ra màu
Đỏ dợt. — Đỏ sậm. — Hay là đen huyền

Theo ý mình muốn. Mà màu nhuộm
 cũng như là tự nhiên. Hề dùng thì thay
 hiệu nghiệm, đã đều tốt mà chẳng hề
 phai lợt. Dùng nước màu này rất tiện,
 không mục tóc, mà làm cho tóc mềm,
 mượt và không rụng được.
 Gửi cho hàng một cái mớng-da 4 quan
 tiền tây thì hàng sẽ gửi nước màu cho.

HÀNG A. SEGUIN
 Rue de Moulis
 Môn bài số 153 tại BORDEAUX có trữ bán

Việt một vài phần, nếu số ý đàm chuyện ấy mà nói với Trích-vân-Việt, đặng thử coi cái thần sắc của và đây chờ gì, vậy mà và không biết, lại đàm chuyện mình mà nói thiệt ra hết, cũng đáng tức cười. Còn đang say tới nghĩ lui, xe đã về đến cửa. Trích-vân-Việt từ giả xuống xe, còn Lại-anh-Điền thì đi thẳng về nhà ngủ.

Chờ lại Xiao-Châu có ai người đàm qua một bức thư trong ấy nói sơ lược mấy hàng rằng:

« Tôi cũng Mai-Anh nhơn có việc riêng, khó mà ở chung với nhau được, cho nên hôm nay tôi đã dọn đi ở tại xóm phía hữu cũng gần lối đó, mà trong lòng tôi không đặng mấy vui, trừ ngoài những việc chỉ cần kịp, thì chẳng hề ra mắt với ai, tôi lại ở cho Tiểu-sanh đến viếng mặt công, nên tôi phải kính chào Tiểu-sanh hay trước. »

(Sau sẽ tiếp theo)

Neurim-cánn-Siv.

TÚY KIÊU GIẢI NGHĨA

Đạo tìm khắp chợ thời quê,
Giả danh hầu hạ dạy nghề ăn-chơi.
Rồi may âu cũng sự trời,
Đoạn-trường lại chọn mặt người vô-duyên!

Xót nàng chứt phận thuyền-quyên,
Nhành hoa đem bán vào thuyền lái buôn!

Mẹo lừa đã mắc vào khuôn,
Sính-nghi rẻ giá nghinh-hôn sắn ngày.

Mừng thắm cơ đã đến tay, (1)
Càng nhìn vẻ ngọc càng say khúc (3) vàng.

« Đã đành quốc-sắc (3) thiên-hương (4) »

« Một cười nẩy hân ngàn vàng (5) chẳng ngoa! »

« Về đây nước trước bề hoa,
« Vương-tôn, Qui-khách át là đua nhau.

Đi dạo tìm khắp chợ thời chợ quê, giả tiếng mua đem về hầu hạ chờ, thật là đem về dạy nghề ăn-chơi.

Rồi hay là may âu cũng sự trời định rồi, số đoạn-trường lại khiến cho chọn mặt người vô-duyên như Túy-kiêu vậy.

Thương xót thay cho nàng Kiều, có chứt phận thuyền-quyên bạc mạng. Nhành hoa tươi tốt mà phải bị đem bán vào thuyền lái-buôn.

Đã vậy lại mắc vào khuôn mẹo-lừa của Giám-sanh. Sính-nghi thì rẻ giá còn nghinh-hôn lại sắn ngày.

Xong-xả rồi Giám-sanh mừng thầm rằng: « Chuyển này cơ đến tay mình mặc sức phất. Càng nhìn vẻ ngọc của nàng, khúc vàng miệng càng say.

« Đã đành cho là quốc-sắc thiên-hương rồi; đứng nói chi, một cái cười nẩy hân đáng ngàn vàng chẳng sai ngoa!

Về đây, ắt là Vương-tôn, qui-khách đua nhau mà bề hoa nước trước.

THÚ GIANG-HỒ

(Tích Gu-ly-oc du-ngoan)

TỰA

Bên tính phần nhiều người mình không ưa không ham đến thăm cái lý thú những đũa thiệt-sự, những cảnh tư-nhiên, vui một lòng xem những tích phi thường dị sự, truyện hoang đàng kỳ quái, như là trai giả gái, con trâu con... và vân...

Chúng tôi rất rằng phần người cầm bút mà viết báo, muốn cho bài mình có người vui xem vui đọc, thì phải làm làm sao cho vừa ý phần đông. Bởi lâu chúng tôi lưu ý kiếm tìm chuyện lạ, không phải hoang đàng làm mà cũng không thường-sự hoang. Nay chúng tôi thấy tích « Gu-ly-oc du-ngoan » của ông văn-nhơn Hồng-mao mới danh Xa-lích đặt, vui và hay, trong

ly có nước người lớn thì lớn quá, có nước người nhỏ thì nhỏ đến đôi muốn leo lên trên mặt Gu-ly-oc là một người hình vóc như ta, mà phải bắt thang nữa. Vậy chúng tôi dịch ra quốc-âm mà công-khiển cho chư khán-quan mỗi tuần một đoạn, ngõ hầu giúp vui một ít. Ngựa trông Lạc-châu chư quân-tử hạ-cổ.

Thú Giang-hồ

(Tích Gu-ly-oc du-ngoan)

Xứ Ly-ly-hu
HỒI THƯ NHỨT

Không lưu-lạc sao trái mũi dương-thật? Có trên ai mới rõ mặt công-hầu.

Tôi là người sanh-trưởng tại tỉnh Nô-tân-gam. Nhà tuy không học chữ đầy kho, ruộng có hay thặng kiến, chứ không thiếu cho làm, tài-sắc cũng được vài mẫu đất. Rất may-mắn cho tôi

saah nhâm nhà phú-hậu, cội quận-huyện đơa-quê này năm chổi, tôi đây là trai áp út. Tôi vừa được hai bảy, thì cha tôi đã đem gởi tôi vào Trung-đông-học-hiệu « Ê-ma-nanh » ở thành Cám-bô-rít.

Ở đây được ba năm, thầy giáo dạy cũng cĩa cho nên tôi cũng mở-mang tri-độ một ít. Nhưng mà mỗi người đều có số mạng, chẳng phải mọi người đều đủ sức mà lạng-lội văn-chương, lại trong đời bề tay trắng thì khó mà làm gì cho xong việc. Tiền học càng ngày càng tăng lên, cha tôi rằng hết sức, mà đắp đổi không đủ, tăng thế phải đem tài về. Ra khỏi trường giọt lụy khó cầm, nhưng mà biết sao? Rồi sanh tại cội

Đền, muốn vâng-vâng nghĩ không người nương đỡ. Cha tôi lại sợ tôi ở nhà lương công, mới đem tôi cho học tại công cũng danh sư Hắc-Bạch là thầy thuốc ốm đau (thầy mở-rõ) có tiếng ở Luân-đôn. Tôi ở với ông ấy được bốn năm. Mà tôi có tính hoang, muốn vui thú

« Hân ba trăm lượng kém đâu,
« Cũng đã vờ vờ còn sau thì lời.
« Miếng ngon kể đến tận nơi.
« Vờ nhà cũng tiếc, của trời cũng tham.

Cuộc vui ấy, hân ba trăm lượng chứ chẳng kém đâu, vậy thì đã vờ vờ, còn sau nữa thì là lời.

Nhưng mà miếng ngon kể đến tận nơi cho mình biết làm sao bây giờ. Vờ nhà tôi cũng tiếc, mà của trời tôi cũng tham.

NGHĨA XUÔI

Phần Mã-giám-Sanh là lãnh tiền buộc lưng, rảo khắp đồng làng, đi công các chợ nhà quê, giữ mặt sang giàu coi gái nào nhan-sắc, đối rắng cười làm hầu thiếp cũng có đem về dạy bán phần buôn hương.

Rồi may, kỳ công là trời số định, cho nên tài-sắc Túy-Kiêu há chẳng đáng làm hầu-thiếp cho một nhà vương-tôn công-tử sao mà lại khiến cho gặp Giám-Sanh nó mua về đặng bắt làm nghề hạ tiện này. Thêm thay cho chứt phận thuyền-quyên, sao mà có vẻ duyên bạc phận đường ấy! Rất tiếc thay cho nhành liễu-yếu phải bị bán về tay đờa tiền-nhơn họ Mã.

Giám-Sanh đem Túy-Kiêu về tái-phương rồi, lòng mừng khắp khắp, như làm được công tiên, nói thầm rằng: « Thời chuyển này cơ đã đến tay, mặt tình phất qua, phất lại. Con này xinh-đẹp thiệt mà! Rồi rắng là quốc-sắc, thiên-hương, đứng nói chi được, một tiếng cười đỏ, ngàn vàng cũng không khá tiếc! Hương nhan gì mà làm cho tôi càng thích càng mê-mẩn vậy. Trời đất ỉ! Đem về đây, cuộc vui bề-hoa nước trước đây thôi, mặc tình vương-tôn qui-khách g'ánh-g'ặt với nhau! Hân là ba trăm lượng chẳng kém. Ấy cũng vờ vờ rồi, còn sau nữa tôi là lời. Nhưng mà nói thì nói vậy, chứ miếng ngon đã kể miệng khó nói làm 'ơ. Thiệt cũng tiếc vờ nhà, mà thiệt của Trời cũng muốn.

rồi, lòng mừng khắp khắp, như làm được công tiên, nói thầm rằng: « Thời chuyển này cơ đã đến tay, mặt tình phất qua, phất lại. Con này xinh-đẹp thiệt mà! Rồi rắng là quốc-sắc, thiên-hương, đứng nói chi được, một tiếng cười đỏ, ngàn vàng cũng không khá tiếc! Hương nhan gì mà làm cho tôi càng thích càng mê-mẩn vậy. Trời đất ỉ! Đem về đây, cuộc vui bề-hoa nước trước đây thôi, mặc tình vương-tôn qui-khách g'ánh-g'ặt với nhau! Hân là ba trăm lượng chẳng kém. Ấy cũng vờ vờ rồi, còn sau nữa tôi là lời. Nhưng mà nói thì nói vậy, chứ miếng ngon đã kể miệng khó nói làm 'ơ. Thiệt cũng tiếc vờ nhà, mà thiệt của Trời cũng muốn.

rồi, lòng mừng khắp khắp, như làm được công tiên, nói thầm rằng: « Thời chuyển này cơ đã đến tay, mặt tình phất qua, phất lại. Con này xinh-đẹp thiệt mà! Rồi rắng là quốc-sắc, thiên-hương, đứng nói chi được, một tiếng cười đỏ, ngàn vàng cũng không khá tiếc! Hương nhan gì mà làm cho tôi càng thích càng mê-mẩn vậy. Trời đất ỉ! Đem về đây, cuộc vui bề-hoa nước trước đây thôi, mặc tình vương-tôn qui-khách g'ánh-g'ặt với nhau! Hân là ba trăm lượng chẳng kém. Ấy cũng vờ vờ rồi, còn sau nữa tôi là lời. Nhưng mà nói thì nói vậy, chứ miếng ngon đã kể miệng khó nói làm 'ơ. Thiệt cũng tiếc vờ nhà, mà thiệt của Trời cũng muốn.

rồi, lòng mừng khắp khắp, như làm được công tiên, nói thầm rằng: « Thời chuyển này cơ đã đến tay, mặt tình phất qua, phất lại. Con này xinh-đẹp thiệt mà! Rồi rắng là quốc-sắc, thiên-hương, đứng nói chi được, một tiếng cười đỏ, ngàn vàng cũng không khá tiếc! Hương nhan gì mà làm cho tôi càng thích càng mê-mẩn vậy. Trời đất ỉ! Đem về đây, cuộc vui bề-hoa nước trước đây thôi, mặc tình vương-tôn qui-khách g'ánh-g'ặt với nhau! Hân là ba trăm lượng chẳng kém. Ấy cũng vờ vờ rồi, còn sau nữa tôi là lời. Nhưng mà nói thì nói vậy, chứ miếng ngon đã kể miệng khó nói làm 'ơ. Thiệt cũng tiếc vờ nhà, mà thiệt của Trời cũng muốn.

DIỄN TÍCH

(1) Cơ đã đến tay. — Tức ngữ Bắc: « Cơ đã đến tay ai người ấy phất. »

(2) Khúc vàng. — khúc đây là Cửu khúc đời trường, chỉ là ruột. Nhưng mà ruột vàng là tai một ít, nên hiểu là lòng vàng phải hơn.

(3) Quốc-sắc. — Sắc trong nước, nghĩa nói trong một nước sắc người ấy lâu hơn cả thiên-bạ.

(4) Thiên-hương. — Mùi thơm của trời, chỉ là một thứ người trời cho hồng-nham xuất chúng.

(5) Ngàn vàng. — có câu: Nhất tiêu mãi thiên-kim. Nghĩa là một tiếng cười đáng mua ngàn vàng. Tích T'u-vương mê Đắc-Kỷ, muốn cho nàng cười, rao hỏi ai làm cho nàng cười thưởng ngàn vàng. Đường-thi lại có câu: Giai-nhơn nhất tiêu thiên hoàng kim nghĩa là: Người xinh, một cười cũng đáng ngàn vàng rồi.

(Sau sẽ tiếp theo)

TADONG-MINH-BIEN.

giang-hồ, ước làm sao cho có tiền bạc đặng có đạo khắp Năm châu mà Du-lịch. Vậy khi nào cha tôi có gởi bạc cho tôi đặng chi-tiền thì tôi mua những là sách Du-lịch, sách Thiên-văn, sách Toán-pháp mà xem hầu có ngày ra biển giả.

Khi từ giả ông Hắc-Bạch rồi thì tôi trở về mà nương nấu cùng mẹ cha anh-chị. Ở đó được ít lâu, tôi mới xin cha tôi và chú tôi 400 đồng bạc, một lưng, thăng qua thành Lê-đô bên xứ Hoa-lang mà học thêm cho tốt nghiệp. Lúc khởi hành, cha tôi hứa mỗi năm, sẽ gởi thêm cho tôi 300 đồng bạc đặng học cho thành danh chờ ngày mặc áo giáp mà trở về tở-quân.

Tôi thành Lê-đô, tôi đem hết chí binh-sanh mà chăm-cẩn Y-khoa. Lúc rình-rang tài hăng lưu tâm suy nghĩ, nên chắc rằng nghề y thiệt là đại hữu ích cho khách châu-thu. Ấn học được ba năm bảy tháng, đặng thực các y phương hiểu được rồi, tôi mới rưởng tàu trở về quê-vực.

Về quê-vực, ông bà ở được ít lâu, rồi kể có ông Hắc-Bạch tiến-đầu cho tôi theo chiếc tàu « Ên-liên » mà làm Huân-đo (thầy thuốc - âm da). Quan cai-tàu là ông Ba-nanh bắt lòng hận-đãi tôi. Cha chú! Tôi mà được chức ấy rồi thì có khác chi là chim ở lồng, cá ra khơi-đôi!

Mặc tình nước nước, trời trời,
Một đời lưu-lạc là đời thong-dong.

Tôi theo tàu « Ên-liên » được ba năm rưỡi, đi khắp Á-châu, và ghé nhiều xứ lạ. Thiệt tôi lấy làm đắc chí vô cùng.

Sau khi về Anh-quốc, tôi lại tính lập gia-thất ở Luân-đôn. Ông Hắc-Bạch cũng vui lòng chịu vậy, mới lập thế đặng cho tôi có bề sanh-nhai. Ông đặc tôi đi trình cho các thần-chủ của ông, kiếm nhiều lời tặng khen tôi và căn-dặn có bệnh đến tôi cũng như đến ông. Nhờ có Hắc-Bạch bảo-học mọi đường, tôi mới có thể đặng một công nhà 11-từ tại hộ Giô-ry. Ở một mình lâu, buồn, coi nhà sao

mà vắng-tanh bìa-quạnh, tôi mới tính kiếm một người về làm nội-tợ. Tôi tìm xem có cô Huệ-công, con người bán nón ở ở ông Nhu-gách, đã nhan-sắc mà thêm vị hữu tình, lại đặng chừa cặp-kẻ, tôi cậy người mai-mối. Cũng may cho tôi, ông Tơ không ghét bỏ, bà Nguyệt lại sẵn lòng, cho nên chẳng khỏi mấy ngày duyên gĩa-cầu đôi làm duyên kim-cử. Cưới hồi xong rồi, nhạc-gia tôi mới « bê » cho vợ chẳng tới 4 ngàn đồng bạc đặng làm vốn.

Duyên mới tình wa, giải đống khăn-khít, mừng vui đạo xướng-thúy, nào có biết tháng ngày qua mau như tên bắn! Lặt-bặt xuân mắng hé qua, thu rồi đông tới, tình lại hai năm trời có lẽ. Kĩ sư-phụ tôi là Hắc-Bạch từ trần. Để biết rằng thiên số nan đảo, nhưng mà tình sư-đệ há lếp người đoạn thắm. Tống-táng thầy tôi xong rồi, thì tôi cũng cứ việc làm ăn như cũ.

(Sau sẽ tiếp theo)

TRẦN-PHÁT-VÂN.

HÔTEL DE FRANCE
NAM-VIỆT KHÁCH-LÀU
 157, Rue Catinat, SAIGON

Lâu nay ai ai cũng biết chỗ nhà **Hôtel de France** là một cái lâu ba tầng sao lớn nguy nga, cái hiệu lại là **Nam-Việt Khách-Lầu** có 63 cái phòng rộng lớn sạch sẽ mát mẻ vô cùng, để cho họ-chiến chừ quân-tử nghỉ ngơi trong khi có dịp phải đến Saigon. Phòng thì phân làm hai hạng: Hạng nhứt và hạng nhì. Lại có năm phòng riêng rộng rãi, để cho vị nào có đam vự con theo đồng, ở trong một phòng cho thuận tiện. Hoặc có muốn giải lao, thì có sân các thứ rượu tây ngon tiêu biểu. Bằng muốn dùng cơm hoặc Tây hoặc Nam, thì bữa-hiệu cũng sẵn lòng tiếp đãi.

Phòng cho mượn ngày thì từ 1 \$ 00 đến 1 \$ 50. Nếu vị nào muốn mượn tháng, thì từ 15 \$ 00 đến 20 \$ 00.

Cái xin chừ ông chiếu cố, đến nghỉ thử một phen, thử sao chừ ông cũng vui lòng tại chi.

OVERLAND-LOCATION GARAGE
SAMY RAMA

Hàng xe hơi cho mượn
 ở tại đường Cây-mai số nhà 48
 CHOLON

Nay tôi có lập một hàng xe hơi kiểu Hô-lô-ký, hiệu Overland thiết mới tinh hảo, sạch sẽ và tốt lắm, để dùng mà nhân đa rất đẹp. Họ-chiến chừ quân-tử có dịp ghé-lạ đến Saigon và Cholon, nếu muốn thuê lương giá rẻ hơn phong-cảnh, chẳng luận đi gần hay xa mà muốn mượn xe hơi, thì xin hãy đến hàng tôi mà thương nghị, tôi cho mượn giá rẻ vô cùng. Liệt vị nếu trường tình tôi, thì tôi cũng vui lòng tiếp đãi.

SAMY RAMA chủ-khởi.

Do-trach-Sanh, Dai-du'o'c-phong
 7, Quai de Minh-huong 7
 CHOLON

Tiền hào chế thuốc theo sách Langse, có trữ đủ các thứ thuốc danh-tiêu bên phương Tây và Trung-quốc, chẳng thiếu một chút, nay tôi hiệu mới chế một thứ thuốc này, theo theo nguyên-điều, bình nó như trái cà-ma, đựng trong hộp theo kiểu sau đây, để trừ các chứng bệnh ho, đau bụng và tiêu, cũng có thì như ngợ, thật là một thứ thuốc trị đau bụng nhứt, chẳng luận lớn nhỏ, đều dùng được. Xin quý vị có mua thì phải coi cho kỹ, kẻo lầm để gi.

PNOM-PENH BAZAR
TRƯỜNG-XUÂN

Tại tư ta, người Tân và Ấn-độ chẳng phải bán rông những hàng hóa nước họ đem qua, phần nhiều mua của các hãng tại Saigon.
 Đây hơn hiệu đã tìm đến gốc cội (chính các nhà công nghệ) hàng ngoại-quốc mà sỉ lại cho họ, kẻo đã chín năm trời. Nên kiên tở cho chừ vị rõ: ai muốn gì vật chi, hay mua một ít món hàng kiểu như vật mới chế (art. nouveautés) đem về bán thử coi, rồi sau

sẽ mua nữa, thì hẳn hiệu cũng tính giá sẽ gửi con-roi remboursement cho.

Ngôi viết « Sans rivale » hình giống thứ Sergeant-Major, mỗi hộp 144 gói — 12 hộp 6 \$ 70 — 144 hộp 77 \$ 00.

Crème đánh giấy đen và vàng, 12 hộp nhỏ, 0 \$ 45 — 12 hộp lớn 0 \$ 75 Sách mới « Tinh-Hải-Nhứt-Trích » (chuyên đời nay) trọn bộ 2 cuốn mỗi cuốn 0 \$ 30.

Ngôi viết « Sergeant-Major » mỗi hộp 100 gói, 12 hộp 6 \$ 60.

Lý-nữ-Dư,

24-25, Quai Piquet, Phnom-Penh.

GIÁ 0 \$ 40

ĐỒNG ÂM TỰ VI

Có phụ thêm những chữ không phải đồng âm mà khó viết

DICTIONNAIRE DES HOMONYMES ANNAMITES

Accompagné d'un appendice comprenant tous les mots difficiles à écrire

PAR

Nguyễn-văn-Mai

Professeur d'Annamite au Collège Chasseloup-Laubat
 Membre du Comité de Perfectionnement de l'Enseignement indigène en Cochinchine.

* Trong sách này có đủ những chữ khó viết, hoặc chữ Đồng Âm cũng chữ không nhằm Đồng Âm, mà phải viết hỏi hay là ngã, hoặc viết đ hay g ở trước, e hay là t có g hay là không g ở sau.

Như có lời châu thị của quan Đốc-học chánh, ngày 31 Août 1916, dạy rằng: « Đem các khoa thi Đới đây, thì trong những bài hạch về tiếng Annam quan giám khảo chằm về hết sức nghiêm-m. Vậy nên tôi ngụ ý dọn bản này, ngõ hầu giúp các trò viết chữ quốc-ngữ cho đúng theo Tự điển Génibrel và Paulus Cua. Hễ có nghi ngại chữ nào, liệt quyền này ra mà coi, thì viết không sai.

Bán tại tiệm Quỳnh-Mỹ, 20, rue Amiral Courbet (Chợ Bến-thành mới) và các nhà in và bán sách Annam tại Saigon.

NHI-THIÊN-ĐƯƠNG

PHARMACIE ASIATIQUE

38, Rue de Canton — Cholon

Tiệm chính ở tại Quảng-đông, ông Lương-y Vi-Tê-Sanh chế ra.

Sưu-Độc-Linh-Dược

(THUỐC TRỊ BỆNH TIÊM-LA)

Bệnh Hoa-liều là một mũi giặc lớn trong đời văn-minh thế-giới, hề mang lấy nó, ăn chẳng biết ngon, ngủ không yên giấc, sợ là một giống bệnh rất hiểm, rất độc, cho nhân-quần xã-hội. Bởi vậy cho nên từ xưa đến nay những anh hùng hảo-khiết, có nhiều người vì sợ mà phải bỏ mình công tuyệt giống, hoặc đi tìm thuốc lại cho vợ con, sợ cũng đều tại dùng lầm phương thuốc.

Chớ như tiệm tôi đây, từ ra làm thuốc đến nay, vẫn trị các bệnh Hoa-liều cũng đã nhiều, gần khắp trong thế-giới, cho nên mới thấy dựng nhiều cái mỗi tẻ mà nghiệm ra, vì có nhiều thầy trị bệnh Hoa-liều thì hay dùng những vị Bả-đậu-sương mà xử cho mạnh, hoặc dùng vị Thủy-ngân mà dâng xuống, như vậy thì chẳng những là hại thân mà lại không còn sanh con nữa đặng, ả phải tuyệt giống tuyệt nòi, cái sự hại ấy rất to. Và chẳng hề cái độc mà nó vào mình, thì nó cứ vào theo mấy nơi mạch máu, chớ không phải là ở hoài một chỗ, nếu xử như vậy mà xử ra mấy nơi mạch máu trong cả châu-thân đặng sao? Bất quá là lúc cái nhiệt độ, nó đương hành mà cho xử ra, hoặc cho nó hạ xuống, đặng mà làm cho bình giảm dần thời đó mà thôi, chớ nói lãnh chỗ độc ấy hay là mạnh trong mình một hai tháng thì làm to làm đó.

Bởi tôi xét rõ các cơ ấy, nên phải tìm các phương hay và hiệp để trừ ông Lương-y đặng nghiệm cứu các chứng bệnh ấy mà chế thứ thuốc này ra đây, để mà cứu người và giữ đời, và lại tánh thuốc cũng là hòa-bình, không nóng cũng không xử lắm, bệnh nặng thì mỗi ngày xử hai lần, nhẹ thì mỗi ngày xử một lần, không đau bụng, cũng như thể người mạnh lại đưa vào các nơi mạch máu mà đuổi các chứng độc, hoặc theo mồ hôi, hoặc theo đường tiêu-tiền, hay là hơi thở mà ra. Dầu cho người không phải bệnh Hoa-liều mà uống nó, thì nó cũng làm cho huyết dịch sạch sẽ, ăn đặng nhiều, ngủ yên giấc và sửa diện-mạo sáng láng, tinh-thần khỏe khoắn.

Chữ trị các chứng bởi bệnh Hoa-liều kể ra sau này:

Phong thấp đau xương,	Bán thân bất toại,
Tim-la lổ lổ,	Đương-mai mọc mọc,
Bau bệnh hột-roài,	Ung thư nhọt ghẻ,
Huyết khô huyết độc,	Lát voi lát đồng tiền,
Ghê độc lầy lầy,	Vô danh thủng độc,
Hạch nổi chỗ độc.	Các chứng độc ngoài da.

Như ai có bị mấy chứng bệnh này thì xin đừng có tiết tiền, hãy mua mà uống, vì thuốc này trừ dứt nọc chẳng còn tái đi tái lại nữa. Cách dùng: Mỗi bữa sớm mai uống thuốc nước một muỗng, và tối trước khi ngủ một muỗng. Còn thuốc hườn, uống mỗi lần ba muỗng sau khi ăn cơm trưa và tối, phải tắm mỗi ngày một lần và phải cố ăn đồ chua, đồ sống sít.

Mỗi muỗng thuốc nước và thuốc hườn giá là 3 \$ 00

TRƯỜNG

NGUYỄN-XÍCH-HÔNG

Kể từ 1° Août 1917

TRƯỜNG SÁCH TÍNH NHƯ SAU ĐÂY:

Học chín tháng rưỡi

- Ăn, học, nghề, giặt ủi, thuốc men chút đỉnh, sách trường phát, trả mỗi tháng:
- Lớp bảy (lớp tập đọc)..... 15 \$ 00
 - Lớp sáu..... 15 50
 - Lớp năm..... 16 00
 - Lớp tư..... 16 50
 - Lớp ba..... 17 00
 - Lớp nhì (hai lớp)..... 18 00
 - Lớp nhứt (Bảng cấp Tốt-nghiệp). 18 00

HỌC NGOÀI

Nghĩa là ăn cơm ngoài, ở ngoài, tới giờ vô học, hết giờ về, sách phải mua.

- Lớp bảy (lớp tập đọc)..... 2 \$ 50
- Lớp sáu..... 3 00
- Lớp năm..... 3 50
- Lớp tư..... 4 00
- Lớp ba..... 5 50
- Lớp nhì (hai lớp)..... 7 00
- Lớp nhứt (Bảng cấp Tốt-nghiệp). 7 00

Nota: Học ăn một buổi cơm trưa thì thêm 5 \$ 00 và tiền học y theo trên đây.

SÁCH GIA PHO

(Livret de Famille)

Đề biên chép tên ông bà cha mẹ, vợ, con v.v. các điều quan hệ trong gia đạo, 30 trường, giấy thượng hạng, bìa dày, có nhiều điều rất hữu ích nên biết.

- Giá bán lẻ..... 0 \$ 40
- Ở xa mua gửi recommandée. 0 50
- Mua bán lại (đây là mua ít)..... 0 32

Còn mua nhiều cho 30%

Mỗi nhà nên mua 1 cuốn

Bán tại tiệm **QUANG-HUY,**
 54, rue Viénot-Saigon
 chủ-khởi

Tiệm thợ bạc

TRẦN-THÀNH-KIỆT thợ BA-CÁCH
ở tại đường Thủy-Kinh, số 192
(192, Rue des Marins, Cholon)

Kính chào quý ông quý bà kính: Nguyễn
thành Kiệt thợ bạc tại đường Thủy-Kinh, số nhà
192, đã hơn 10 năm, nhờ ơn quý ông quý bà
cấp. Nay tôi dời tiệm gần xa lên đường
Thủy-Kinh, số nhà 192, mở ra rộng rãi và
sạch sẽ, tôi lại chế ra những đồ cổ-trang bằng
đồng và bằng vàng nhiều kiểu, nhiều cách mới
theo như kiểu Langsa, khác lạ về công. Vày quý
ông quý bà đi đến tận đường, xin ghé lại thăm
tôi một chút, trước là giúp công việc trong
nhà tôi cho mau tiến bộ mở mang, sau nữa giúp
tôi là bạn đồng-bang cuộc kinh doanh của sau
thành tựu.

Nay kính

TRẦN-THÀNH-KIỆT thợ BA-CÁCH.
Bijoutier. — Chợ-lớn.

QUỲNH-MỸ

NGUYỄN-NGỌC-CỬ
55 20, đường Amiral-Courbet
(CHỢ BẾN THÀNH MỚI SAIGON)

Quỳ, than, củi, nước-mắm, tằm, cốm,
trà-đỏ, thuốc hút cũng các vật
đồng khác.

Nước-mắm Phú-quốc ngon thượng hạng

Tiệm này bán rộng nước-mắm ở tỉnh
Binh-thuận; không bán nước-mắm làm
tại đây. Mua một chai, hoặc vài đũa bằng
phải, gửi giấy, thì có kẻ đem đến nhà
chúng ta. Nay tôi lại chế ra những đồ
nghe nhạc và đồ ăn. Muốn dùng cơm thì
hãy ăn, hay là muốn dùng cơm thì
cũng dùng. Lại có thể nghe nhạc thong
thả xin quý ông ghé chơi một phen thì
biết.

怡 A-KONG 生

Tiệm may ở tại đường Duperré, số 87
SAIGON.

Tiệm tôi lập ra đã 45 năm rồi, ở ông
già tôi lập đến nay, tôi chế cho ông già
tôi, may đủ các thứ quần áo theo kiểu
Langsa và kiểu Đông-Mao, hoặc nỉ hoặc
vải bố Tây đủ các thứ. May đã mau mà
giá lại rẻ hơn các tiệm khác. Xin quý
ông hãy đến tiệm tôi, đặt thử vài món,
thì tôi cũng sẵn lòng tiếp đãi. (C. T.)

A-KONG kính cáo.

Tiệm khắc con dấu

Kính trình quý vị tôi có lập tiệm khắc
con dấu đồng và gỗ thưng (tin, br, caoutchouc)
bằng đồng, chạm một nửa đá
cứng thạch anh (pierres tombales), lại
có loại hình chơn-dung đủ kiểu vân vân.
Chữ vị muốn dùng kiểu nào xin gửi
thư cho tôi thì tôi sẽ sẵn lòng làm cho
vừa ý và tính giá thiệt rẻ, tôi rất đội ơn
vô cùng.

Vente d'articles du Tonkin

Có bán các thứ hàng bạc, lụa-xuyến,
tho, linh, bằng-sa, lụa, lụa, đồ đồng,
đồ thau, vân vân.

NGUYỄN-CHI-HOÀ
GRAVEUR

42, Rue Amiral-Dupré. — Saigon

TIỆM
Trương-văn-Hanh

SADEC

Có bán xe máy mới và đồ đồ phụ tùng
xe máy và sửa xe. Lĩnh thấp mượn đến
khí đá (carbure) theo cực quan, hôn,
tan, iế, ky-yên, Tân-gia, hạ-thọ.

Khả đen bằng nhiều tay tốt thượng
hạng, bán mới và bán lẻ vỏ ruột xe máy
hiệu Michelin.

Quý khách ở xa muốn mua đồ phụ
tùng xe máy, xin gửi thư cho tôi, tôi
sẵn lòng kỹ lưỡng gửi contre rembour-
sement nghĩa là đóng bạc tại nhà thơ
mã lệnh đồ.

Hoặc muốn biết giá đồ trước khi mua
thì tôi sẵn lòng cho giá đồ phụ tùng in
cần bằng chữ quốc-ngữ Prix-courant.

TRƯƠNG-VĂN-HANH,
cần kính.

Thời-sự cảm-nang

Cuốn sách hiệu là « Thời-sự cảm-nang »
của quan huyện Nguyễn-văn-Cửa đã in
rồi, sách rất hữu ích, nđi người đều
dùng được. Lưu-châu chủ quán-tử, vị
nào muốn mua, xin gửi thư cho M. Ng.
văn-Cửa, rue Viénot, 52, Saigon (Halles-
centrales), giá mỗi cuốn bán tại Saigon
là 2.50 còn gửi đi xa thì là 2.70
tính về tiền số phí gửi theo nhà thơ vì
cuốn sách bở dày lẫm, nặng cân, nên gửi
phải tốn nhiều tiền.

Có gửi bán tại tiệm:

MM. ĐỚN-QUANG-NHO & BENTRÉ,
TRẦN-VĂN-TUYÊN & WINHONG,
tiệm sách ở Saigon đều có bán.
N. C. M. B.

CAFÉ RESTAURANT

45, rue Amiral Courbet
SAIGON

Kính chào quý ông quý bà kính
đặt:

Nay tôi mới lập một quán cơm Tây tại
đường Amiral Courbet số 45 Saigon
ngang nhà khách sạn Nam-đông-tây-ông,
có đủ đồ ăn và bánh mứt cũng đồ điểm
tàu ngon uen đồ. Cái xin quý ông, có
đi đâu tiện đường, ghé quán tôi chơi, tôi
sẽ làm cho vui lòng đẹp ý quý ông.

SAU HOAN; cần kính

Lời rao

GRANDE BIJOUTERIE CENTRALE

Tiệm thợ bạc
Nguyễn-văn-Giáo
hiệu THI-THO

Tiệm tôi khi trước ở đường Lefebvre,
Số 80, đã 20 năm, nay dời về đường
Schroeder, số 13, tại chợ mới Saigon.
Có bán đồ nữ-trang đủ kiểu theo xiêm
thời, cũng về đám cưới đám hỏi rất đẹp
đồ làm đồ khéo, mà giá lại rẻ.

Một việc đáng khen

Bây lâu nay thợ bạc ta chỉ có lập lò,
rồi rồi đi đấm đấm làm chỉ thì làm này vậy
thôi, chứ chưa thấy ai bày tiệm bán đồ
nữ-trang như vậy tiệm của khách Kiêu-
cư vậy. Mà từ ngày M. Bảy Khỏe là người
rất có khí đởm, đứng khởi đơan ra mà
lập một tiệm bán đồ nữ-trang rất lớn,
lại thêm đồ làm khéo lạ theo kiểu cách
đương thời mà đua tranh mỗi lợi với
khách Kiêu-cư, nhờ đó mà ngày nay người
Annam ta thấy việc làm phải, nên cũng

đua nhau lập tiệm nữ-trang tại Saigon
và Cholon hơn 9, 10, tiệm, trong Lạc-
giàu cũng được dọn rồi. Tôi hơn thấy
vậy thiệt có ý mừng thêm cho đồng-bang
ta, nay coi thể đã môn m n lần độ ft
nhiều, lại cũng khen cho M. Bảy Khỏe có
chí mở đàng, cho đồng-bang ta bước tới.

C. B.

Lời rao

Kính chào quý ông quý bà kính
hãy: Nhà ngả hiệu Dươn-Huê-Văn-
Phúc, ở đường Annam-Courbet, môn
hải 53, Saigon, phòng vì sạch sẽ tinh
sạch, đủ rộng rãi mát mẻ, mà giá tiền rẻ
hơn; lại gần ga chánh Saigon, rất tiện
bỏ cho quan khách tới lui, xin rộng lòng
thì ăn một chuyến thì sẽ rõ trong tiệm
chúng tôi là bữa kính sẽ là thế nào.

ANTOINE BÀU kính.
N° 53, Amiral Courbet.

TIỆM HỌA CHƠN DUNG
VÀ KHẮC CON DẤU

MỸ KỸ

Ở đường Turc số 16,
NGANG NHÀ HÀNG MOTTET SAIGON

Kính cáo, kính quý khách đặt hay tại
tiệm tôi có làm má đá bằng đá cẩm thạch
đá xanh Tonkin có đủ các thứ kiểu.

Có khắc con dấu bằng đồng, mũ thun
bằng cây, chạm bản đồng cũng hoa điều
thảo mộc theo là nhà hiệu vân vân....
Mộ đĩa chạm bản đá cẩm thạch.

Có thợ họa chơn dung nhảm hình
người mà vẽ bằng dầu sơn vẽ bố, nước
thuốc, mực Tàu, viết chỉ than, họa hiện
liều, và tranh lụa sơn tuý.

Articles du Tonkin et chaussures en tous
genres. TRƯƠNG-NGỌC-GIÁU cần kính.

E. POURTOU

Đường Amiral-Dupré, số 33 đến 35
SAIGON

Đường Amiral-Dupré, số 33 đến 35
SAIGON

Có phân gửi về rằng chúng có rằng không có
phần gửi, ai muốn tranh bán không sai, vì
trước thì mà giá lại rẻ.

BỘN HIỆU ĐAI THỦ HUYỀN ĐỨC
Bản hiệu có làm từ gạo lức với các chất nước
lưu ruyền có tiếng tại xứ Hố-Hồ, và lấy chỉ
vớu có danh ở xứ Hố-Hồ. Bản Phủ
Goudron Robert loại vị thì có danh về hiệu
theo pháp vệ sinh hơn hết.

Rượu Nam-ban, rượu loại cũ Nam-ban, rượu
chất, thượng mỹ hiệu Hố-Hồ, Hố-Hồ, Hố-
Bourgogne và rượu in bản cũ chơn chơn.

TRANG LỘC CHU AI HUYỀN HUA ĐỒ CHU HUYỀN HUA
SANG CHU HUA HUYỀN HUA ĐỒ CHU HUYỀN HUA

NAM-HÔNG-PHÁT

KHÁCH SANG
ở đường Boulevard Bonnard, số 108
ngang Ga xe lửa nhà Saigon-Courbet,
tại chợ mới Saigon.

Bản ruyền tây và chơn sa mỹ, bản sa mỹ và
đồ alcohol.

Có cho mượn phòng ngủ sạch sẽ rộng mát,
giá rẻ.

Quý-quan, Quý-khách ở xa muốn mua bất cứ
vật chi thì tôi mua giùm, niệm kỹ lưỡng gửi
tới chỗ ở nhà ông.

HUYỀN-HUY-KI.

義和源
Nghĩa-hòa-Nguyên

Tiệm may ở tại đường Turc, số 30
ngang nhà hàng Mottet, Saigon.

Tiệm tôi lập ra để học người (sản xuất) may
đủ các thứ quần áo theo kiểu Tây, hoặc nỉ hoặc
vải bố Tây đủ các thứ. May đã mau mà giá lại rẻ.
Xin quý Ông hãy đến tiệm tôi, thì tôi cũng
sẵn lòng tiếp đãi thì biết.

TRƯƠNG-NGỌC-GIÁU cần kính.

VUA LỬN TRỪ ĐỒ VẬT THỰC

KHÔNG NGƯỜI XÉ NHƯNG NẾM NỐTTEH và SIDA-VY

H. BLANC và HAUFF

Đường CAYNAT, SAIGON

Rượu nho đỏ và trắng (thông và ra vo)

SAISON 1917-1918

Perrier

Nước PERRIER

Như Soda, mua nguyên thùng và ra, ra lớn, ra phân nửa và ra gọt tư.

Sữa hiệu CON GẤU

Sữa tươi tốt như mới sữa ra SỮA ĐẶC NGỌT CONDENSÉ

Sữa đặc không đường condensé

Vàng sữa béo lớn

Sữa bò hiệu CON GẤU tại hành Suisse làm ra

Giấy hát thuốc hiệu CHAUVÉ-SOURIS

Như viết chữ hiệu UNDERWOOD, viết rõ ràng đẹp.

Bijouterie Saigonnaise

TIỆM MINH-THÀNH HÒA XIN ĐỒ SỮ-TRANG 23, Rue Schneider, 23 - Saigon

Kính mời cho lục-châu chú qui-khách... Nay thì có mở một tiệm bán đồ...

chào-mời, nếu tôi thường bán qui-hà... Từ khi tôi mở 1 cửa tiệm kỳ đến nay...

Nay mở,

Hauff-Blanc-Les de St-Louis.

Ông Lê-văn-Vô

Là Lương-y cựu của Nhà-nước, học tại Hàng-lâm-y-viện bên tây (Alger) đã có coi...

NHÀ-IN VÀ NHÀ BÁN SÁCH

J. VIỆT

59, rue d'Ormay. - Saigon

Nhà in này lập ra đã hơn 10 năm rồi, in đủ các thứ các kiểu, có in in đó tại kho sách Nhà-nước và các Sở Tham-biện...

LỜI RAO CẢN KIẾP

Luôn dịp tôi kính cho Lục-châu chú qui-ông rõ, nhóm tôi thấy đương thời buổi này mấy nơi rầy rầy xa chốn thị thành...

Vậy xin liệt-vị hảo tâm mua lấy để dành, hoặc trong xóm có ai rầy bị bệnh hiểm nghèo...

Định giá mỗi cuốn là..... 0\$50

Lục-châu quan số, như vị nào muốn mua xin cứ gọi thợ cho nhà in tôi, hiệu là: J. Việt, rue d'Ormay, Saigon.

J. VIỆT của khố,

ICH-NGUON-DUONG LAO DUC PHONG

Ở ĐƯỜNG AMIRAL ROZE, SỐ 55, TẠI CHỢ CŨ SAIGON

房藥君堂元

散安平應萬 VẠN ỨNG BÌNH AN TẮNG (Thuốc trị chứng)

Phẩm con người lúc bình sinh ai lại khỏi đau, chẳng bệnh này thì chứng kia, đều có thuốc trị theo mỗi chứng, bình thì là dễ, bằng dùng thuốc một phương mà trị trăm chứng thì rất khó...

Trị những chứng: Bữa bữa bị cảm: Thương thổ thương hàn. Nóng lạnh nhất đầu, no hơi sinh bụng. Tích nhiệt bên hang. Nghẹn hơi chổi nước. Ứa nhọt thành không. Bụng đau là mửa. Con số kinh phong. Dục giá là cắt. Ấn nặng không tiêu.

như thế, nóng lạnh không chừng, đau hông tức ngực. Uống khi thiên thời, Ban của ban châu. Phát hột rớt trong, sống đầu có mủi. Các chứng mới sinh. Dùng liền tiêu diệt.

Giá bán mỗi hộp là 0\$10. Mỗi hộp mười gói là 0\$85.

丸咳止脚潤 NHUẬN PHÉ CHỈ KHÁI HOÀN (Thuốc ho)

Phẩm sự sống của người đều do nơi cái phổi làm ra hơi thở mà vận động, chỉ, lưu thông mạch lạc, nếu hơi thở được mạnh thì tinh thần vững vàng, bằng hơi thở yếu thì sinh một, đau nhứt mà làm ra ho hen, nổi sảng, hời hợt hơi thở của người cũng như hơi sương gió của trời, nếu cả ngày mà hết hơi sương gió thì thầy muốn vật béo nhều có cây vàng sa, còn người ta cái phổi bình an thì hơi thở tự nhiên trong thẳ, châu thân thơ thới tự nhiên mạnh mẽ, Ỉng cái phu của bệnh thì xảy ra chứng ho làm cho từ chỉ bằng rừng rừng động tinh thần, cho nên chứng ho là một chứng hiểm nghèo cho người ta hoặc như tẩu tác lớn mà sinh bệnh, hoặc bởi tích hắng đàm, hoặc bởi sưng sưng phổi, hoặc bởi ẩm nhiệt tích tụ đờm, hoặc trong phổi mọt mọt, hoặc bởi hao tổn âm khí, khi huyết kém, hoặc bởi sinh ra chứng ho, hoặc nhiều hoặc ít, các chứng nói trên đây đều do nơi cái phổi suy, hoặc vì làm ra chứng ho, nếu không sớm trị, lâu ngày thì thành ra một bệnh rất nặng, là ho lâu thì thân thể ốm yếu, tinh thần khô khan, vô vọng, chán ăn, chứng này nếu có thấy giải thuốc hay, cũng khó mà chữa được động lòng. Nếu Bón-Dương gia tâm chế phương thuốc Nhuận-phế Chỉ-khái hoàn này rất nên nên nhứt, là làm cho từ nhuận mà cái phổi tự nhiên hết ho, thiên hạ đã khắp dùng, bắt luận dân ông dân bà già trẻ cũng dân trẻ có thể đều dùng, hoặc ho gió, ho lâu năm, mọt ho, ho lao, ho tức, ho có đờm, ho không đờm, đều lịch trị cả, hết là làm chứng; ho dùng đến tức thì thấy thần hiệu, là thuốc này làm cho tiêu đàm hóa khí tự nhiên hết ho, ăn ngủ ỉng như thường, quả nhiên một phương diệu được trong thế giới.

Giá bán một hoàn 0\$15. Một hộp 10 hoàn 1\$40.

CAO BẠCH

Nguyên tiệm tôi đi khai sáng từ năm 1868 đến nay, chuyên chế ròng các thứ thuốc hay thần hiệu, đến có dùng cái viên-mạo, còn như chú-vị ở xa chợ nhúm chỗ không có, mà muốn dùng thuốc của tôi, hoặc mua về bán, xin viết thư cho tiệm tôi rõ, thì tôi sẽ gửi thuốc lập tức, mà gửi contrer remboursement, nghĩa là đem tiền đến nhà thơ mà lĩnh thuốc, còn đi mua như vậy, Ich-Nguyen-Duong, rue Amiral Roze, số 55, Saigon. Về thì hàng giữ một lòng chắc chắn (Tiền nghĩa nói bên họ).

丸柳花製精

TINH CHẾ HOA LIÊU HOÀN (Thuốc tiêu các giống độc)

Hàng thuốc hết quý vị thì sinh buồn nên người hay ham vui xảy 'ij chứng sang độc là một chứng rất hiểm nghèo hoặc như nhiệt độc mà sinh, nhiều khi dùng không nhứt thuốc, thì đau đi đau lại hoai, vui một chút mà chịu nhọc cả đời, khó cho tuyệt độc phải trừ căn, vì như đũa cây phải giết gốc, nên Bón-dương chế phương thuốc tiêu độc, chẳng luận lâu mau, hoặc mới phát, cả mình mọt mọt, hoặc nơi đương vật mọt mọt dai gát, xương cốt mủi mủ, châu thân bại hoại, lệt da tay, da chun, các chứng sẽ sang độc, dùng dần thuốc này tức thì hết lại từ tuyệt nọc độc, khổ đau đ. đau lại nữa, và sức lực trở nên mạnh mẽ như thường, thiệt là thần hiệu hơn các thứ thuốc sang độc khác, lại dùng thuốc này sau khi lo hết tuyệt tự. Cách dùng có chỉ rõ trong toa mỗi ra thuốc, giá là 0\$80 (thuốc này kỳ quái).

丸聖至羅消 TIÊU BANG CHỈ TUẢNH HOÀN (Thuốc bang)

Phẩm trị bệnh mà không thông, có mông đối lợi mà hại người, của thuốc không hay mà bán cũng là đều hại người. Bởi vậy Bón-dương hàng giữ một lòng trước làm có ích cho người, tự nhiên sẽ lợi cho mình, nên gia tâm hiệp chế phương thuốc Chỉ-Thần này thiệt là thần diệu, tinh thuốc vốn thiệt tiêu buồn, khắp các nơi để có dùng thường lâu rồi, thiệt là hay, để trị chứng bệnh đầu trái, các thứ ban, hoặc ghê chốc bởi ghê nhiệt mà sinh, cũng là ban lỵ nhứt tâm làm ta mửa, khát nước, tâm thần bức rất tích nhiệt khi người lỵ vọng nhứt đầu, đau bụng no hơi mất bụng, kiệt máu, làm đại gát, tai đau, các chứng đều dùng thuốc này rất nên nên nhứt, cũng như tiêu độc, đều không bệnh mà dùng thường thuốc này thì hay gì nhiệt, giải khát, trừ tà khí, vì thông đường đại tiểu tiện, thuốc này giá rẻ, nên các nơi đóng rầy xa chợ nên mua để phòng trong nhà, cũng để đi đường ra đm theo lưng gói con nguy cấp thành lập m. dùng, cũng là làm thuốc thiệt là hóa kỳ trên đời. Cách dùng thuốc này có chỉ rõ trong toa, mỗi hóa 0\$15, mười hoàn 1\$40 (không kỳ quái).